

An aerial photograph of a coastal city at sunset. The sky is a mix of orange, pink, and blue. The city is densely packed with buildings, many of which are illuminated with warm lights. In the foreground, a sandy beach meets the ocean, with waves gently lapping at the shore. A long promenade with palm trees and streetlights runs along the beach. The overall atmosphere is serene and vibrant.

La tempo- rada 20-21

pre-
senta-
ció

Presentació de la temporada 2020/2021 a càrrec de Daniel Martínez, President del Grup Focus

Començo reten homenatge a tots els creadors i artistes, companyies i empreses que en els pitjors moments de la pandèmia han ofert desinteressadament als seus conciutadans el més preuat dels seus bens: el seu talent i les seves creacions. Davant la incoherència, els rumors i la crispació; han mostrat veritat, serenor i solidaritat. Per a tots ells i elles, admiració i agraïment.

Així mateix, vull fer un sincer reconeixement als mitjans de comunicació, per la dedicació i l'especial sensibilitat mostrada vers el sector cultural durant tot aquest temps.

Cada any, per aquestes dates, fèiem balanç i presentàvem la temporada dels nostres teatres, mitjançant una convocatòria multitudinària i festiva, amb vocació d'esdeveniment barceloní i fita marcada en el calendari cultural.

Però aquesta d'avui no pot ser una presentació més. Tothom és conscient del moment i dels seus condicionants, de la vigència dels comptadors del patiment, de la incertesa del calendari, de la lògica i oportunitat de les decisions polítiques,...

Han estat molts mesos d'inactivitat empresarial, de plans sense possibilitat d'execució, de gravíssima erosió econòmica, de daltabaixos emocionals, d'ERTOs, de dubtes generalitzats y de sacrificis personals de tota mena.

En aquest punt, ja tindríem fet el balanç de la temporada passada: ha sigut una catàstrofe. Som una empresa sòlida, líder del sector teatral i ho hem passat molt malament; ho estem passant molt malament.

Desgraciadament, moltes altres empreses i persones coincideixen en diagnòstic i resultat, especialment en el nostre sector, i això afegeix negativitat a la situació general, com bé saben representants i institucions. Des d'aquí la nostra solidaritat, l'exigència de suports i la nostra clara i oberta disposició.

També han estat temps d'anàlisi i reflexió, de projectes i previsions, de preparació per una batalla que ens ha de procurar l'oportunitat de millorar aquella normalitat perduda.

Les nostres conclusions ens reafirmen en que no hi ha marxa enrere en la voluntat de fer el que fem: treballar pel teatre, per la cultura, per Barcelona.

Que, més que mai, necessitem valors, mètode i convenciment, per establir fites estratègiques que ens procurin recuperar allò perdut i assegurar el futur.

Quatre eixos fonamentals, compromís, aliances, risc i confiança, seran els nostres paràmetres i guies d'actuació

Com empresa, ratificant-nos en la nostra contribució al progrés i desenvolupament del sector cultural, garantint tots els llocs de feina, projectant un futur expansiu, reforçant les arrels de pertinença, remarcant la nostra responsabilitat social, generant i aportant els recursos necessaris per renovar la vocació artística basada en la qualitat dels mitjans i l'excel·lència de la creació.

Amb els creadors i els artistes, per tornar a compartir emocions; per reblar el nostre compromís amb el seu talent; per assegurar les condicions que ens permetin obrir els escenaris, i tornar a sentir, tots plegats, el pessigolleig de la funció i del públic.

Donant suport incondicional als representants del sector cultural, que breguen de valent amb la incomprensió, la gasiveria de recursos i les colpidores paradoxes de governs i governants. Escoltar que la cultura és un pilar bàsic de la recuperació social, mentre es mantenia l'estigmatització de la seva activitat i dels seus espais, és de traca. Retre un homenatge, ben merescut, a tots els professionals que han mantingut la resistència durant el pitjor de la pandèmia i oblidar-se del món artístic, que a més ho ha fet sense demanar res a canvi, és d'aurora boreal.

La unió reivindicativa i la transversalitat operativa de les diverses organitzacions han amplificat el clamor de la comunitat cultural en defensa de l'especial consideració que la cultura, el seu gaudi, els seus agents i la seva indústria, han de tenir en una societat moderna i democràtica.

Gràcies ADETCA i FAETEDA , gràcies ACTUA CULTURA

I ho farem des de Barcelona, amb Barcelona i per Barcelona

Focus és una empresa catalana, però sobretot és una empresa de Barcelona, la capital que ha estat per nosaltres un espai d'oportunitats, on hem fet realitat un somni empresarial i d'activisme cultural. El nostre creixement ha anat de la mà del desenvolupament de la ciutat, i amb la seva marca hem irradiat els èxits arreu.

Per recuperar-nos necessitem la força de Barcelona. Barcelona som la seva gent i les seves empreses (i els seus teatres) i si Barcelona pateix, tots ens afeblim. I Barcelona està tocada; fa ja uns anys que assistim a una progressiva pèrdua de pujança i aquesta crisi ha fet emergir, agreujats, els errors i les seves mancances. L'activitat cultural no ha estat una excepció: d'uns temps d'activitat frenètica, envejable, a una actualitat acomodàcia i gris.

No podem conformar-nos; i tal vegada la situació ens procura la possibilitat de que una ciutat que reuneix tan alt nivell de concentració d'empreses i de talent, punters en teatre, audiovisual, editorial, música i arts plàstiques, aixequi de nou l'ambició d'una capital cultural.

Creiem en Barcelona, estimem Barcelona i ho volem demostrar; compteu amb nosaltres i amb tots aquells disposats al compromís, les aliances, el risc i la confiança, recordant que la història demostra que l'aliança públic-privada sempre ha potenciat les immenses capacitats d'aquesta ciutat.

I ara, amb aquests quatre eixos com a coordenades, i Barcelona com a marc privilegiat, els nostres directors artístics presentaran la programació de la temporada 2020 - 2021.

Jo acabaré dient que, per sobre de tot, ens mou l'anhel de tornar a fer, veure i viure teatre. Obrir els teatres, omplir les butaques, tornar a escoltar els aplaudiments és per nosaltres vital en tots els sentits. I necessitem, exigim, les condicions imprescindibles per fer-ho.

Nosaltres ho tenim tot a punt.

TEATRE ROMEA

Cobertura

SETEMBRE / NOVEMBRE

Pedro Páramo

NOVEMBRE

53 Diumenges

DESEMBRE / ABRIL

Madre Coraje

ABRIL

Rey Lear

ABRIL / MAIG

#PuertasAbiertas

MAIG / JUNY

Òpera de Cambra de Barcelona

JUNY

El Paraíso perdido

JULIOL

LA VILLARROEL

Els Gossos

OCTUBRE / NOVEMBRE

La Cabra, o qui és Sylvia?

NOVEMBRE / FEBRER

Classe

MARÇ / MAIG

Rita

MAIG

Alguns dies d'ahir

MAIG / JUNY

La Gavina

JUNY / AGOST

L'OFFLAVILLARROEL

Calma!

NOVEMBRE / GENER

A.K.A. (Also known as)

GENER

El pequeño poni

FEBRER

TEATRE GOYA

La fuerza del cariño

SETEMBRE / OCTUBRE

Pegados

SETEMBRE / OCTUBRE

Cinco horas con Mario

OCTUBRE / NOVEMBRE

Nenes i nens

OCTUBRE

Escape Room

NOVEMBRE / ABRIL

La habitación de María

ABRIL / MAIG

Esperando a Godot

MAIG / JUNY

Delicades

JULIOL

TEATRE CONDAL

Escape Room

SETEMBRE / NOVEMBRE

Alberto Sanjuan

NOVEMBRE

El Màgic d'Oz

DESEMBRE

El pare de la núvia

DESEMBRE / GENER

Asesinato en el Orient Express

FEBRER / MAIG

La
tempo-
rada
20-21

GRUP FOCUS

**com-
promís**

El compromís és un valor que obté com a recompensa la credibilitat

Nosaltres estem convençuts que el nostre compromís, sumat al de moltes altres empreses, farà que la credibilitat que ens hem guanyat durant tots aquests anys davant del nostre públic es vegi renovada i reforçada.

De la mateixa manera, creiem en el compromís dels espectadors i espectadores en el nostres teatres, que son els seus.

Mantenim l'aposta pels compromisos adquirits amb espectadors, artistes, companyies i productores per la temporada passada. Aquesta aposta ha estat prioritària en el disseny de la programació que avui us presentem.

Ens ha semblat fonamental recuperar els èxits que teníem en cartell i que tothom ha de poder gaudir. I estrenar les propostes que ja estaven en procés de creació en el moment del tancament; algunes d'elles fins i tot a pocs dies d'estrenar-se.

Agraïm moltíssim als companys i companyes de professió la seva reciprocitat en aquest compromís. Han fet tot el possible per adaptar-se a noves dates i han demostrat que la voluntat i l'esforç són la base per fer realitat els projectes, per difícils que siguin, (que ho estan sent) les condicions en les que treballem.

Una voluntat i esforç que hem trobat també en el Director del Festival Grec, Cesc Casadesús, amb qui col·laborem estretament en el cicle "De Grec a Grec". I a qui volem agrair la valentia i la tenacitat amb la que posa en valor les arts escèniques de la nostra ciutat.

Tots aquells espectacles que ja us havíem anunciat, que teníeu ganes de veure, pels que ja teníeu l'entrada comprada i que en els moments més durs ens ha semblat que potser mai podríem veure... son aquí, als nostres teatres, més vius que mai, en aquesta temporada excepcional que tant necessitem, que tant hem esperat i amb la que estem més compromesos que mai.

Daniel Anglès

Director artístic Teatre Condal / ONYRIC

Cobertura

La projecció de la seva pel·lícula podria ser un moment especial per fer-los recordar allò que els va unir però un imprevist mundial fa trontollar-ho tot

Sinopsi

Guillermo Peñalvar, un director de cinema argentí, ha d'enfrontar-se amb el passat en rebre un homenatge per la cèlebre pel·lícula que el va dur a la fama "Quiero nadar en tus ojos" i a conèixer la seva actual parella, l'actriu Roxana.

Avui, 10 anys més tard d'aquell rodatge, la parella pateix una crisi. La Roxana ha esdevingut una icona feminista a les xarxes socials i la seva carrera professional es troba en el seu millor moment. En canvi, el Guillermo, està vivint un declivi professional.

Setembre / novembre
Teatre Romea

Text de la directora

Sí, els telèfons mòbils han canviat les coses.

Quan amb el Bruno anàvem de bolos amb els 2 espectacles anteriors que hem fet junts, sempre ens perdíem i havíem de preguntar on era el teatre.

Ens vam conèixer l'any 2000 treballant junts a L'alcalde de Zalamea, a Madrid, amb la Compañía Nacional de Teatro Clásico. Com que teníem un paper molt petit, i no teníem mòbil, passàvem llargues estones esperant sortir a escena i vam connectar de seguida, compartíem el mateix humor i la passió per la música. D'allà en va sortir la idea de muntar un espectacle per estrenar-lo a l'estiu a Cadaqués, al Celeste, un restaurant d'un amic del Bruno.

Aquella nit, sense ser-ne conscients, va començar la Cia. Total Memos amb l'espectacle Nena maca, per favor, els postres (títol inspirat en una frase que deia l'avi Ramón, avi del Bruno, que no he pogut conèixer... però és com si ho hagués fet, a través del Bruno). Aquella nit, també va passar, que ens vam adonar que l'humor que ens unia el podíem compartir amb més gent.

Vam passar d'actuar a bars a fer-ho en teatres (al Malic, Capitol...) amb una gira de 60 bolos, alguns amb 8 persones de públic, altres a l'aire lliure amb més de 1000. Teatres vells, teatres nous, poliesportius... Ens seguíem perdent per les carreteres sempre pixant-nos de riure.

Després, vam poder crear un segon espectacle: No et moguis. I, és aquí quan ens va sorgir la possibilitat de fer Vinagre a TV3.

Els dos hem anat creixent mentre fèiem altres projectes però sempre hem necessitat poder compartir aquesta mirada sobre el món grotesc que ens envolta.

Clara Segura

Fitxa artística

AUTORIA **BRUNO ORO I ALEJO LEVIS**

DIRECCIÓ **CLARA SEGURA**

INTÈRPRETS **BRUNO ORO I CLARA SEGURA**

PRODUCCIÓ **TOTAL MEMOS,**

ACOLLIDA I EXECUTADA PER **LA PERLA 29**

Escape Room

Quatre amics. Un escape room. I un cadàver. Què pot sortir ma- lament?

Sinopsi

Què passa quan dues parelles posen a prova la seva amistat en un espai tancat? Com reaccionen davant els imprevistos, les dificultats i les proves que es van trobant a cada passa? Aquest és el punt de partida d'Escape Room, la comèdia de Joel Joan i Hèctor Claramunt que arriba al Teatre Condal i torna al Teatre Goya.

Dues parelles d'amics de tota la vida queden per fer un escape room al barri d'Hostafrancs, on recentment s'ha trobat, en un contenidor, el cadàver d'un home esquartrat... Els quatre amics es pensen que els espera un joc divertit per passar l'estona, posar a prova la seva intel·ligència i riure una miqueta. Però tan bon punt la porta de l'habitació es tanca hermèticament al seu darrere i s'inicia el compte enrere, comencen a passar coses estranyes.

Sortir d'aquell escape room no serà gens fàcil, i el joc es convertirà en un infern que posarà a prova la seva amistat fins a límits insospitats. Encara que no ho sembli, això és una comèdia... una comèdia de por!

Setembre / novembre
Teatre Condal

Text dels autors

Després d'escriure 24 episodis d'El Crac per a TV3 necessitàvem un break, un divertimento, una joguina nova que ens permetés fer comèdia del nostre entorn però deixant de banda l'autoparòdia i utilitzant el gènere del thriller i terror com a ganxo per a l'espectador.

Quan vam entrar a la nostra primera escape room no sabíem que allò acabaria sent l'escenari del què acabaríem fent, però aviat vam intuir que una escape room era una caixa de sorpreses ideal pel que volíem escriure. Uns personatges atrapats en un espai i un compte enrere. Sorpreses i girs inesperats. Suspens a dojo... Una olla de pressió on pot passar de tot!

També vam tenir clar des del principi que volíem que fos una història d'aquí, amb conflictes personals amb els quals el nostre públic es pogués identificar, amb uns personatges que no fossin uns estereotips de pel·lícula de gènere sinó gent molt reconeixible. També volíem que fos una història d'ara, que parlés del moment present que estem vivint com a societat, com a poble. Parlar de les coses i dels temes que són al carrer. I fer-ho tot amb la màxima de l'entreteniment per davant de tot.

L'obra juga amb els codis del thriller però amb grans dosis d'humor (esperem), una combinació delicada i que no s'acostuma a veure massa, però que estem convençuts que resultarà molt agraïda per l'espectador.

Joel Joan i Hèctor Claramunt

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ **JOEL JOAN**
I HÈCTOR CLARAMUNT

INTÈRPRETS **JOEL JOAN, PAULA VIVES,**
BIEL DURAN I MIRIAM TORTOSA

PRODUCCIÓ **ARRISKA I FOCUS**

Nenes i nens

El més frustrant de tot és descobrir que l'home de qui et vas enamorar és l'home equivoccat

Sinopsi

Ella és una dona emprenedora, valenta, que no acota el cap davant les adversitats. Està casada amb un "paio" espavilat amb qui ha acabat tenint dos fills. La gran vol jugar a arquitectes i construeix edificis de fang, son germà els bombardeja perquè "s'hi han amagat els terroristes". Ser una bona mare pot resultar esgotador. Ser una dona emprenedora, també.

El text de Dennis Kelly és un monòleg d'uns noranta minuts de durada, sense entreacte i dividit en tretze parts. Durant l'obra s'intercalen monòlegs adreçats al públic i «escenes» en què la intèrpret reproduceix, ajudant-se de la mímica, moments quotidians viscuts amb els fills. És un text dramàtic però amb un alt component de comèdia, sobretot en la primera part, adreçat a un públic molt heterogeni.

Octubre
Teatre Goya

Text del director

Nenes i nens és un repte. Per a tothom. Per l'actriu que l'interpreta, sens dubte, però per a l'espectador que l'hagi de veure, també.

Nenes i nens és un text sense filtres. Sense metàfores. Sense concessions.

La nostra heroïna és una dona valenta i intel·ligent que ens explica la seva vida tal com la sent, tal com la pensa. Sense endolcir-la, ni maquillar-la.

Imagineu-vos que sou en un "club nocturn de comèdia" i que de sobte puja a l'escenari una dona que us fa riure amb les seves misèries. Una dona que no sent compassió per ella mateixa i que sap riure's de tot.

Bé, de tot, tot... potser encara no.

Però Nenes i nens no és només un monòleg per riure de les ocurrències de la nostra protagonista. Nenes i nens és un cop de puny al masclisme invisible, latent i corrosiu que no desapareix de les nostres societats i que de tant en tant es mostra amb tota la seva cruesa.

Nenes i nens és un acte de coratge davant de l'adversitat, davant del que és incompreensible i inassumible. És una oda a la vida. Una llum d'esperança. Rendir-se no és una opció.

Joel Joan

Fitxa artística

AUTORIA **DENNIS KELLY**
TRADUCCIÓ **CARME CAMACHO** | **NEUS BONILLA**
DIRECTOR **JOEL JOAN**
INTÈRPRET **ANNA SAHUN**
PRODUCCIÓ **LA VILLARROEL,**
ARRISKA | **REREESCENES**

Els gossos

La major heroïcitat és atrevir-se a mirar des de la consciència

Sinopsi

El dia del seu quaranta aniversari, la Laura té una experiència fugaç però demolidora: durant el seu trajecte habitual en metro, un desconegut li somriu i li diu alguna cosa a cau d'orella. Ja a casa, durant la festa, aquella llavor germinarà i acabarà bombardejant la "suposadament" assentada vida familiar, malgrat els esforços de la Laura per mantenir la unió amb i entre els seus éssers estimats.

En Manel, l'Emili i l'Alicia, confortablement acomodats en les seves pors, es veuran abocats a revisar certs plantejaments que convertiran la seva plàcida llar en un camp de batalla.

Octubre / novembre
La Villarroel

Text del director

Acostuma a passar que una persona vulgui canviar la seva vida i no ho sàpiga. I poden passar molts anys sense que aquest desig surti a la llum. Llavors, una trobada inesperada, un detall sense importància, un esdeveniment aparentment casual serveixen com a detonadors d'una crisi que posarà en joc tots els aspectes de la vida. No hi ha marxa enrere. Les preguntes són ineludibles: Aquesta és la vida que vull? Quan la vaig escollir? Algú m'ha preguntat si és així com vull passar els dies que em queden en aquest món?

El miracle es produeix quan els interrogants són tan poderosos que sobrepassen la persona en crisi i s'expandeixen, com el foc, d'un cos a l'altre.

Una celebració familiar destapa un laberint de secrets enterrats en l'ànima fosca de la quotidianitat. Històries d'amors, odis i ressentiments, gravats en les mirades dels gossos de la infantesa que ara es projecten al present. Secrets del cor. Records distanciat pel temps. Què som? Què hem fet? De què tenim por? Per respondre aquestes preguntes, un pare recorre a fets del passat que, molts d'ells ni tan sols van succeir. Una mare es retreu a si mateixa tot allò que no es va atrevir a fer. Una parella jove es victimitza com si la vida que porten junts fos l'única opció. Els gossos s'endinsa en qüestions que afecten tota la humanitat.

Nelson Valente

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ **NELSON VALENTE**
INTÈRPRETS **MERCÈ ARÁNEGA, MÀRCIA CISTERÓ,**
JOAN NEGRIÉ I ALBERT PÉREZ
PRODUCCIÓ **SALA TRONO** AMB LA COL·LABORACIÓ
DEL **FESTIVAL GREC DE BARCELONA**

El pare de la núvvia

El pitjor malson del Francesc Ramon és a punt de fer-se realitat: i si resulta que els nuvis són també germans?

Sinopsi

En Francesc Ramon Pujols-Pinyol, mestre galetier i artífex de la marca global de les Galetes Pujols-Pinyol, està d'enhorabona. La Meritxell, la seva única filla, està a punt de casar-se amb el Bernat, un noi com cal i que és la nineta dels ulls d'en Francesc Ramon. El gendre ideal.

Endut per l'emoció, el Francesc Ramon ha organitzat el "bodorrio" del segle. Ha convidat a amics, coneguts i desconeguts, contractat a la millor companyia de circ per a la canalla, a l'orquestra simfònica més important de casa nostra per amenitzar la vetllada i a l'empresa de pirotècnia més reconeguda del país per a la traca final. Però tot agafa un gir inesperat quan, el dia abans del casament, en Francesc Ramon descobreix amb espant que la mare del seu futur gendre va ser una antiga amante seva i que va parir al Bernat, el seu futur gendre, nou mesos després de la seva última infidelitat...

Desembre Teatre Condal

Text dels autors

- Hola nois, seieu. Tenim una idea!
- Dispareu!
- Volem que escriviu una obra pel gran Joan Pera.
- Uau... Serà un honor i sobretot serà molt divertit. Som grans admiradors del Joan i la seva comicitat.
- Fantàstic! Al Joan li fa molta il·lusió també.
- I podem fer el que vulguem?
- No.
- Llàstima perquè el Joan fent de capità astronauta en plan Star Trek molaria, no?
- A veure, podeu fer el que vulgueu però nosaltres hi posem el títol, ok?
- Ah si?
- Sí!
- I quin és aquest títol?
- "El pare de la núvia". Us agrada? Oi que és un gran títol?
- Sí... Gran títol... però això no és el títol d'una pel·li?
- De varies. Ei, però vosaltres podeu escriure el que vulgueu. Com si voleu que el pare de la núvia sigui el capità astronauta d' Star Trek. Per nosaltres cap problema. Us animeu?

La cosa va anar més o menys així. Ens acabaven d'oferir un encàrrec per escriure una obra pel Joan Pera amb títol inclòs. D'entrada penses, s'han tornat bojós... no hauríem de començar la casa pels fonaments enlloc de per la teulada? Però a mesura que hi anàvem pensant ens vam adonar que lluny d'acotar-nos la llibertat creativa, en realitat, el títol imposat l'estimulava.

Teníem un marc i un terreny de joc pre-delimitat, però dins d'aquests paràmetres podíem fer córrer la imaginació, triar els jugadors que ens vinguessin de gust i fer les lliganes que volguéssim. I així ho hem fet, seguint els mateixos principis que ens han regit sempre a l'hora de treballar (tant la sèrie El crac per a TV3 com, més recentment, Escape Room pel teatre): escriure sobre el nostre món, la nostra actualitat i les nostres misèries sense cap altra pretensió que oferir un bon entreteniment a l'espectador.

Joel Joan i Hèctor Claramunt

Fitxa artística

AUTORIA JOEL JOAN, HÈCTOR CLARAMUNT

DIRECCIÓ JOEL JOAN

INTÈRPRETS JOAN PERA, PEP SAIS, MAIFE GIL, ANNA CARREÑO,
ORIO CASALS, JOSEP SOBREVALS, SERGI VALLÉS

PRODUCCIÓ FOCUS, VERTEATRO

El màgic d'Oz

L'imaginari que ha marcat a una generació amb elements del nostre dia a dia

Sinopsi

Segurament teniu al cap la versió cinematogràfica firmada per Victor Fleming, però la història en què es basa El Màgic d'Oz va ser escrita anys abans, el 1900, per Lyman Frank Baum. Va ser capaç de crear una història extraordinàriament poderosa que fa un segle que sedueix els nens, nenes i adults, amb una trama que promou valors com l'amistat, el coratge, la tendresa o l'empatia. La Dorothy, és arrossegada per un tornado amb el seu gos Totò i apareix en un món màgic, estrany i desconegut. S'adreçarà a la ciutat Maragda per demanar al Màgic d'Oz que la retorni a casa seva. Pel camí, un camí de rajoles grogues, trobarà uns companys de viatge que, com ella mateixa, busquen alguna cosa que troben a faltar. Un Espantaocells que busca un cervell però que està especialment preocupat pel clima i el medi ambient; un Home de Llautó que, en aquesta versió és un cíborg de gènere neutre però que segueix buscant un cor; i, finalment, una Lleona que ha perdut la condició de reina dels animals i vol recuperar el valor que creu que ha perdut. Tots ells mostraran a la Dorothy que tots tenim més capacitats que no ens pensàvem i que, quan hi ha problemes, nosaltres mateixos acostumem a tenir la solució. Una història profundament humanista que beu de la tradició dels contes clàssics i que és un cant a l'amistat i una invitació a confiar en un mateix abans que en els qui ens semblen poderosos.

Desembre
Teatre Condal

Text del dramaturg

El Màgic d'Oz és una de les històries que més ha impactat als infants (també als adults) durant generacions. La seva influència, tant al cinema com a la literatura, és un fet innegable. Sota una idea ben senzilla, un huracà se'n du la Dorothy i aquesta vol arri-bar a la ciutat de les Maragdes per demanar-li al gran Màgic tornar a casa, es construeix una història universal. Que beu de la tradició dels contes que s'han transmès de generació en generació (amb la gran influència dels germans Grimm) fins a revolucionar la nova manera d'explicar històries. Més enllà de les peripècies, més enllà de la bruixa de l'Oest, de les rajoles grogues, de les sabates de plata - elements tots icònics de la nostra cultura... els tres amics que l'acompanyaran: l'espantaocells, la cyborg, i la lleona exploren la fragilitat humana. La por, el cor i la intel·ligència. Les matèries primeres de qualsevol ésser humà.

El nostre Màgic d'Oz és la història de la Dorothy apropiada al públic d'avui. Un home-natge a les històries d'aventures i d'aprenentatge, un gran cant a l'amistat i al poder que tots guardem a dins i que moltes vegades no som capaços de veure.

Marc Artigau

Fitxa artística

DRAMATÚRGIA **MARC ARTIGAU** | **DAVID SELVAS**
DIRECCIÓ **DAVID SELVAS**
INTÈRPRETS **ELENA GADEL, MERCÈ MARTÍNEZ, JORDI VIDAL, ROBERT GONZÁLEZ, DAMARIS ARAGÓN, MARC POCIELLO, JANA GALINDO** | **ROSER DRESAIRE**
PRODUCCIÓ **GREC 2020 FESTIVAL DE BARCELONA** | **LA BRUTAL**

A.K.A.

(Also known as)

En el fons, som
qui sentim que
som o qui la gent
creu que som?

Quina és la nostra identitat de veritat?

Sinopsi

“Carlos, em dic Carlos. Tinc 15 anys, o 16.... Vaig a col·le, m’avorreixo, quedo al parc amb els col·legues, ballo hip-hop... i un dia conec la Clàudia i... màgia. A.K.A”. (Also Known As) ens parla d’un període de l’adolescència d’en Carlos del qual nosaltres formem part. D’un moment en què, per circumstàncies alienes a ell, trontollen els seus fonaments, les seves arrels, la seva identitat. I és que en Carlos és adoptat... i els ulls dels altres li fan plantejar quina és la seva “vertadera” identitat; pot ser que no sigui del tot qui ha decidit ser.

Gener

L’Offlavillarroel

Text del autor

Vaig arribar de l’Argentina fa quinze anys. Sóc argentí-alemany-jueu amb ascendència alemanya, polonesa, russa però de Bielorússia -que potser en aquella època era Ucraïna-, argentina i moldava.

La meva germana viu a Israel des de fa deu anys i els meus pares, des d’en fa cinc. O sigui que podríem dir que sóc el més arrelat de la meva família, ara mateix. Si miréssim el meu arbre genealògic, no hi ha dues generacions que s’hagin quedat a la mateixa terra tota la seva vida.

Visc a Catalunya, que podríem discutir durant hores i hores si és part d’Espanya, i més precisament a Barcelona, que podríem discutir durant hores i hores si avui en dia és la millor representació de “la cultura catalana”. Visc aquí.

Sí, aquí, des de fa quinze anys. Em sento d’aquí. La meva vida adulta l’he feta tota aquí. Tinc el nivell C de català, tinc una posició/opinió política catalana i no puc imaginar un pa sense tomàquet. Sóc d’aquí. Però continuo sent “de fora”.

Aquesta obra va d’això. De la identitat. De la diferència entre el que sents que ets i el que determina la societat que ets. Del dins i del fora.

Daniel J. Meyer

Fitxa artística

AUTORIA **DANIEL J. MEYER**
DIRECCIÓ **MONTSE RODRÍGUEZ CLUSELLA**
INTÈRPRET **ALBERT SALAZAR**
PRODUCCIÓ **FLYHARD PRODUCCIONS /**
SALA FLYHARD

El pequeño Poni

Una lluita per defensar allò que som, basada en fets reals

Sinopsi

L'assetjament escolar s'ha convertit en una disfuncionalitat cabdal de la societat on vivim. Un fenomen realment perillós pel benestar dels més joves. Segons diversos estudis l'11% dels infants enquestats han admès haver realitzat un intent de suïcidi. La pregunta que sorgeix és: com es gestiona aquesta problemàtica des dels centres educatius? I com s'afronta des de casa, com a pares i mares?

En Luismi, un noi de 10 anys, va cada dia a l'escola amb una motxilla de My Little Pony, els seus dibuixos animats preferits. Ell diu que li porta bona sort i el protegeix. Però un dia el director de l'escola li prohibeix que la segueixi portant. Per què? Perquè diu que la motxilla és la causa per la qual els companys es fiquen amb ell. El petit poni parla de l'assetjament escolar i de com tots plegats, com a societat, l'enfrontem: sotmetent-nos a allò que els altres consideren normal per a no patir rebuig o defensant la diferència.

Febrer
L'OffLaVillarroel

Text de l'autor

Es sorprendente la cantidad de personas que presumen de ser normales, de la cantidad de personas que presumen de no tener dudas en cuanto a su sexualidad, de la cantidad de personas que presumen de no tener dudas en cuanto a su partido político, en cuanto a que su equipo de futbol es el mejor o en cuanto a que la religión que profesan es la auténtica y verdadera.

Es sorprendente la cantidad de gente que presume de tener una mentalidad estática y monolítica. ¿No son las contradicciones las que hacen al ser humano más grande y complejo? No son las certezas las que empuñan el espíritu? No debería el arte introducir al público en esa contradicción? Hacer que el espectador se vaya pensando de sí mismo algo diferente o contrario a cuando se detuvo delante de la obra en cuestión? No debería el arte ser transformador?

Y si alguien va a ver una obra de teatro y de repente, cuando sale, ya no es la misma persona? O ya no es la persona que creía ser? Puede hacer esto el teatro? Debería, el teatro, dejar de ser complaciente y empezar a ser peligroso?

Paco Becerra

Fitxa artística

AUTORIA **PACO BEZERRA**

DIRECCIÓ **MERCÈ VILA GODOY**

INTÈRPRETS **GLÒRIA SIRVENT**

I **SERGIO MATAMALA**

PRODUCCIÓ **FLYHARD / SALA FLYHARD**

**#Puertas
abiertas**

Els silencis, les confessions, la tendresa ines- perada i, també, les mentides. Massa mentides

Sinopsi

París està immersa en el caos. Diverses bombes han esclatat i han provocat desenes de morts. La ciutat està encerrada. Els carrers tallats. El transport públic no funciona. Enfront del col·lapse, veïns del centre de la ciutat conviden a les seves cases els qui han quedat atrapats. Julie també ofereix el seu apartament. Quan obre la porta es troba amb un jove que l'enfronta als seus prejudicis. Què passa quan la por s'obre pas en les nostres vides? Des de l'exterior arriben els laments d'una ciutat ferida.

Maig / juny
Teatre Romea

Text de l'autora

"Mentre els carrers respiraven pànic, impotència i perplexitat, a Twitter va començar a circular un hashtag: #portesouvertes. Molts parisencs oferien casa als que havien quedat atrapats en algun lloc de la ciutat i no podrien tornar a la seva. Portes obertes. Tan simple. Tan immens. Cal tenir molt valor per obrir aquesta nit les portes de casa teva. Per conjurar el dolor i la por i no parapetar-se en la barricada de l'egoisme. Cal estar obstinadament resolt a seguir estenent la mà a la solidaritat, a la fraternitat."

EL PERIÓDICO, 17 de novembre de 2015

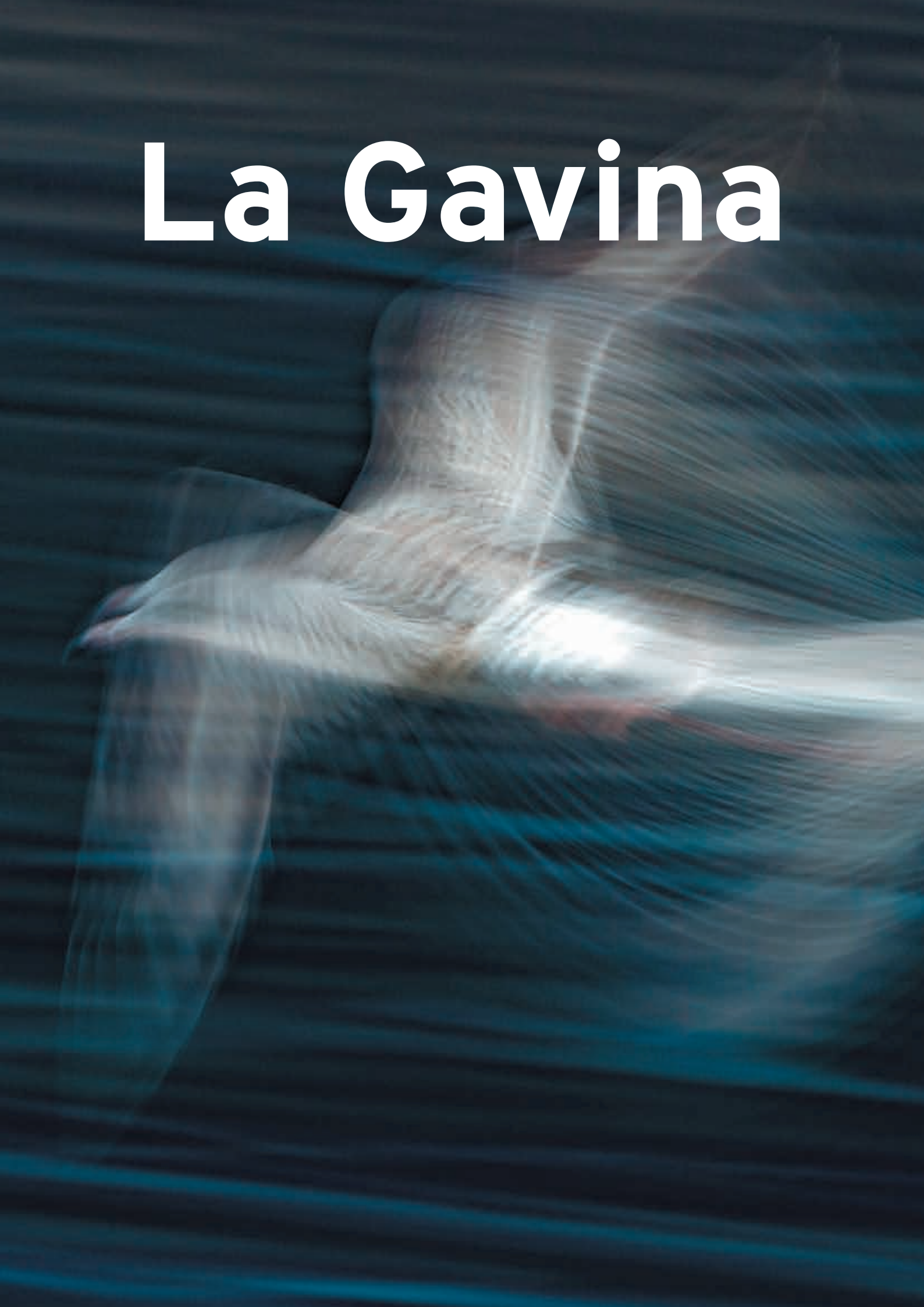
Aquest és un fragment de l'article que vaig escriure hores després dels atemptats de París. No podia deixar de pensar en aquestes trobades entre desconeguts. Què passaria si a l'obrir la porta aparegués la cara de l'amenaça? Aquesta obra és el fruit d'innombrables interrogants. Obrir la porta i enfrontar-se a tots els dubtes, totes les contradiccions, tots els temors i els prejudicis. Un diàleg a la frontera de la por, aquí on víctima i botxí es confonen. També el lloc on es gesta el dolor. I l'esperança.

Emma Riverola

Fitxa artística

AUTORIA **EMMA RIVEROLA**
DIRECCIÓ **ABEL FOLK**
INTÉRPRETS **CAYETANA GUILLEN CUERVO**
I **AYOUB EL HILALI**
PRODUCCIÓ **HOLD-PRINCIPAL, FOCUS**
I **TEATRO ESPAÑOL**

La Gavina

Parlar sobre amor i teatre. Morir, estimar i fer teatre

Sinopsi

Tres actrius, dos actors i un dramaturg/director parlant dels seus desitjos i el seu amor pel teatre. O potser d'una mare i un fill que malgrat estimar-se no es troben i es fan mal. O potser de la història del que volem i mai aconseguim. O potser de l'amor entre dues persones de diferents generacions. O potser del primer amor escapçat. O potser de la frustració de no quedar mai content amb el fet creatiu. O potser de la lluita amb el desig. O potser de la por de fer-nos grans i anar desconnectant del que ens envolta. O potser dels milers d'amors no correspostos de la humanitat. O potser de la història de com carregar-se un amor.

Juliol
La Villarroel

Text del autor

APUNTS PER A UN CONTE CURT:
A LA VORA D'UN LLAC VIU DES QUE ERA
PETITA UNA NOIA JOVE,
MOLT BONICA,
INTEL·LIGENT.
AQUESTA NOIA S'ESTIMA EL LLAC
I ÉS FELIÇ
I LLIURE
COM UNA GAVINA.
PERÒ ARRIBA CASUALMENT UN HOME,
LA VEU
I PER FER ALGUNA COSA LA MATA,
MATA LA GAVINA.

Àlex Rigola

Fitxa artística

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ **ÀLEX RIGOLA**
A PARTIR D'UNA VERSIÓ LLIURE DE L'OBRA
D'**ANTON TXÉKHOV**
INTÈRPRETS **NAO ALBET, PAU MIRÓ,**
XAVI SÁEZ, MÓNICA LÓPEZ,
MELISA SALVATIERRA, ROSER VILAJOSANA
PRODUCCIÓ **TITUS ANDRÒNIC**
I **HEARTBREAK HOTEL**

Delicades

Una història d'històries on personatges delicats viuen oblidant-se de la fragilitat i la delicadesa

Text de l'autor

A la meua àvia i a les seves germanes els encantaven els arbres, les flors i les plantes. Els parlaven, els feien carícies, els dedicaven molta estona. La meua àvia es quedava mirant les prunes verdes i petites de la prunera del jardí com si la seva mirada llancés raigs X de maduració, com si els seus ulls tinguessin la calor del sol. Al jardí hi havia tres rosers. Un d'ells feia les roses amb una textura semblant al vellut, d'un vermell carmí intens. Estaven tan ben cuidats, els donava tant d'afecte que, un any, una cadenera va venir a fer el niu entre les branques del roser. Quina energia transmetien aquestes dones perquè una cadenera s'atrevisís a niar en un lloc visitat cada dia?

Escrivint Delicades he descobert que aquest amor que elles projectaven sobre les plantes em feia sentir gelós. Volia que m'amanyaguessin com amanyagaven els rosers, el til·ler, les cintes o les margarides. Volia que m'acaronessin com acaronaven les fulles de la prunera. Tanmateix, amb les persones eren molt més reservades. El seu tracte era afectuós i cordial, tendre i educat, però l'espontaneïtat i la passió que feien brotar les llavors no les projectaven sobre les persones.

Alfredo Sanzol

Juliol
Teatre Goya

Sinopsi

L'humor és una constant en la trajectòria de T de Teatre i Alfredo Sanzol. Una manera de mirar la realitat que els va unir per explicar Delicades; una història d'històries, de vegades no tan fràgils ni delicades. Ara, després de 10 anys, torna al Teatre Goya.

Construïda amb fragments, trossos i elements que en aparença no tenen relació, però que configuren un univers en el qual un roser que era mort sobtadament ressuscita. Una costurera enganxa un crucifix a la paret amb ciment perquè no li prenguin els milicians. Un pare es vol fer amic de la seva filla a Facebook. Unes germanes acomiaden el seu germà que se'n va a la guerra. Una pintora intenta amb tota la seva ànima vendre un quadre. Una dona necessita l'ajuda heroica dels seus veïns per matar un ratolí. Dos tractants en bestiar descobreixen que la seva assistenta els considera perillosament intel·lectuals. Un percussionista d'una banda militar ofereix un concert de platerets. Un soldat envia un amic fotògraf a casa de la seva xicota perquè la fotografiï nua. Una àvia narra al seu net el conte de Santa Casilda, que va convertir les roses en pans...

Delicades, que va despertar complicitats, emocions i riures ara fa 10 anys, torna a Barcelona per parlar-nos sobre aquestes històries protagonitzades per dones i escrites amb T majúscula, amb T de Teatre.

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ **ALFREDO SANZOL**
INTÈRPRETS **MAMEN DUCH, MARTA PÉREZ, CARME PLA, ALBERT RIBALTA, JORDI RICO I ÀGATA ROCA**
PRODUCCIÓ **T DE TEATRE**
I GREC 2010 FESTIVAL DE BARCELONA

**alian-
ces**

Les aliances són pactes, vincles de confiança mútua amb altres productores i companyies, consolidades o emergents, amb un mateix objectiu: aconseguir que un espectacle teatral sigui per l'espectador, sense cap mena de dubte, un temps ben invertit.

Una bona aliança és viatjar junts per descobrir, en aquests muntatges efímers, moments emocionants, d'immensa felicitat, passió i desig. A través de la ficció, descobrir la vida mateixa sobre l'escenari.

Hem aconseguit, des de fa molts anys, la complicitat de companyies i productores nacionals i internacionals amb qui ens uneix una mateixa manera de fer, entendre i viure el teatre.

En la nova temporada, aquestes aliances tenen més sentit que mai: la col·laboració propicia una fórmula d'èxit i la millor resposta per afrontar les necessitats i els reptes de les arts escèniques al nostre país.

La nova programació no hauria estat possible, ara més que mai, sense l'estreta relació amb les companyies i productores que ens acompanyaran els propers mesos.

Productores i companyies històriques com:

la gironina Bitó, la sevillana Atalaya, l'andalusa La Zaranda, la gallega Contra-produccions i les madrilenyes Pentación, Sabre, Ver Teatro, Lastra i Teatro Español, les barcelonines T de Teatre, El Terrat i La Perla 29.

També les consolidades: **Sala Flyhard, Velvet, Misògines i Elefant**

I encapçalades per artistes reconeguts com:

Àlex Rigola amb Heartbreak Hotel, David Selvas i La Brutal; Joel Joan amb Arriska; Pau Roca i Sixto Paz, Pere Arquillué i Mola Produccions; Abel Folk Hold Principal; Mag Lari i Camiral Produccions; El musical més petit amb Daniel Anglès i la tarragonina Sala Trono amb Joan Negrié.

I, a la recerca de noves aliances, amb La companyia de **Guillem Albà, Kaktus Music, l'Òpera de Cambra de Barcelona, Rereescenes, La Pocket de Marta Buchaca i Total Memos de Bruno Oro i Clara Segura.** I les companyies que formen part del **Petit Romea** programat i dirigit per **Viu el teatre.**

Sempre tenim present el talent emergent que marca el futur, amb noves visions escèniques, i amb la necessitat d'espais per a fer el salt al circuit principal de la ciutat.

És per això que seguim apostant per **L'OFF La Villarroel**: per impulsar i consolidar companyies emergents de casa nostra i de fora.

Creiem que la cultura és essencial per a les nostres vides. Com a conseqüència, mantenir aliances teatrals serveix, no només per crear complicitat entre creadors i públic, sinó també per enfortir-nos i superar junts aquest temps excepcionals i difícils que ens ha tocat viure.

Tania Brenlle
Directora artística La Villarroel

La fuerza del cariño

Lolita Flores torna al Goya per parlar-nos de de la relació entre mares i filles

Text de la directora

Aurora, la madre perfecta y tímida viuda, y Emma, su hija rebelde y entrañable, y el profesor torpe y seductor, y el astronauta excéntrico y mujeriego. Estos cuatro seres, a pesar de sus grandes diferencias, celebran la vida de cada día.

La celebran con humor, lágrimas, ironías, enfados, gritos, risas...

Esta vida que nos ordena al azar, que nos acerca y separa por lazos de sangre o de deseo, de forma misteriosa, cumpliendo mágicas constelaciones que no sabemos interpretar, y que ahí nos deja, en medio del viaje.

La madre, la hija, el profesor y el astronauta viven enredados en lazos amorosos que les hacen salir de las sábanas cada mañana. Transitan la vida veloces, con un corazón trepidante que apenas les permite gozar del fondo hermoso y profundo del paisaje.

Merodean alrededor de la burbuja en la que todos queremos entrar para olvidar la angustia de la vida, para encontrar el placer infinito de dar amor y sentirse amado. Amor. La emoción que necesitamos como alimento ecológico y esencial para despertar las hormonas de la felicidad.

Pero cuando la vida tiembla y el temporal se lleva la ropa y tiritan de frío, el viaje se detiene. Ya no hay filtros, y con potencia salvaje aparece la fuerza del cariño que de golpe los coloca en el paisaje real de la vida. que los convierte en seres humanos completos. Imbatibles. Auténticos. Sinceros. Admirables. Verdaderos supervivientes.

Magüi Mira

Setembre / octubre
Teatre Goya

Sinopsi

Aurora i Emma són una mare i una filla molt unides, però amb punts de vista molt diferents sobre la vida. Aurora és una bona mare tímida i viuda que vol decidir sobre la vida de la seva filla. Emma és una jove rebel però entranyable que desitja independitzar-se. Per fer-ho, vol seguir el camí més convencional: casant-se amb un promès que no li agrada a la seva mare. Per la seva banda, Aurora manté un idil·li amb un astronauta excèntric que està retirat. Malgrat les diferències, mare i filla busquen la forma de suportar-se. Volen trobar la felicitat en una vida que és un misteri, un viatge entre diverses situacions posades a l'atzar. Volen estimar i sentir-se estimades. Però a vegades la vida és una caixa de sorpreses.

La història d'Aurora i Emma va ser creada per Larry McMurtry (1975) com a novel·la. L'any 1983, James L. Brooks converteix la trama en una pel·lícula guanyadora de cinc Òscars. El film, protagonitzat per Shirley MacLaine i Jack Nicholson, va ser un èxit a la taquilla nord-americana. Temps més tard, l'any 2007, Dan Gordon en fa una adaptació teatral que Magüi Mira versiona per acostar-nos una tendra relació d'amor entre mare i filla.

Fitxa artística

VERSÍO **MAGÜI MIRA** DE LA NOVEL·LA DE **LARRY MCMURTRY** (1975),

A PARTIR DE LA ADAPTACIÓ TEATRAL DE **DAN GORDON**
DIRECCIÓ **MAGÜI MIRA**

INTÈRPRETS **LOLITA FLORES, LUIS MOTTOLA,**
ANTONIO HORTELANO, MARTA GUERRAS

UNA PRODUCCIÓ DE **PENTACIÓN ESPECTÁCULOS**

Pegados

Una espera en un hospital que serà tibant, esbojarradament còmica i molt musical

Sinopsi

Pegados és la història d'un noi i una noia que es coneixen en una discoteca i que per aquestes coses de la nit o del destí, acaben consumant l'acte sexual en un lavabo.

La història podria acabar aquí, com acaben moltes històries nocturnes de joves, música i alcohol. Però aquest noi i aquesta noia, es trobaran amb un problema amb el qual no comptaven: a causa d'una estranya però explicable situació mèdica, ell no aconsegueix treure el seu "aparell sexual" de l'interior d'ella. Davant la impossibilitat de separar-se decideixen anar a un hospital.

I aquí és on comença de veritat la nostra història. El noi i la noia, que estaran literalment Pegados, es veuran condemnats a entendre's i a conèixer-se durant aquesta llarga espera en un box d'Urgències juntament amb una infermera i un pianista-metge.

Setembre / octubre
Teatre Goya

Text dels autors

Pegados va néixer de les ganes d'un grup d'amics de fer alguna cosa junts. Una obra semblant al que ens hauria agradat veure en un escenari; alguna cosa que ens divertís veure i sobretot que ens divertís crear. Sense més pretensió. Encara que l'espectacle va estar un parell d'anys dormint en un calaix, no va ser fins al 2010, que vam decidir al costat del director d'aquella primera versió, Víctor Conde, fer un pas endavant i arriscar el que teníem, el nostre temps i diners, a una sola carta sense saber què passaria. Quan hi ha passió i ganes després d'una idea és molt difícil desprendre't d'ella, i encara més convertir-se en algú massa prudent o desconfiat. Pegados no només va ser un espectacle més en les nostres carreres. Per a nosaltres va ser l'aprenentatge més gran que hem tingut com a actors, compositors i dramaturgs i ens va portar inimaginables alegries que van compensar amb escreix els moments més incerts. Aquell espectacle va ser la carta de presentació que va marcar la nostra manera de treballar no només com a equip sinó també de manera individual i també va marcar un abans i un després per a altres companyies i creadors. Vam tenir la sort que tant el públic com la crítica ens van acompanyar i ens van ajudar, al costat de tot l'equip artístic que es va unir a nosaltres al llarg d'aquests anys, a fer-lo créixer, fins a convertir-lo en el musical de creació espanyol que més s'ha representat al voltant del món. Deu anys després creiem que és el moment de donar-li a l'espectacle la reposició que mereix. Celebrem aquest aniversari amb més il·lusió i fe en el projecte que mai, per redescobrir-lo a aquells que ho van veure i per donar-lo a conèixer a tota una nova generació d'espectadors.

Alícia Serrat i Ferran González

Fitxa artística

LLIBRET **FERRAN GONZÁLEZ**

DIRECCIÓ ARTÍSTICA **ALICIA SERRAT** | **ENRIC CAMBRAY**

INTÈRPRETS **IÑAKI MUR**, **JÚLIA BONJOCH**,

GEMMA MARTÍNEZ | **RAÚL PATIÑO**

PRODUCCIÓ **TERRAT** | **KAKTUS MUSIC**

Cinco horas con Mario

Una interpretació memorable de Lola Herrera sobre el dolor de la pèrdua

Sinopsi

Cinco horas con Mario, l'adaptació teatral de la novel·la homònima de Miguel Delibes signada pel mateix autor, Josefina Molina i José Sámano. El monòleg que, des de fa més de quaranta anys, uneix a Lola Herrera i a Carmen Sotillo, protagonista de la peça.

Som al març de 1966. Carmen Sotillo acaba de perdre el marit, el Mario, de forma inesperada. Un cop les visites i la família s'han retirat, ella sola vetlla durant l'última nit el seu cadàver i inicia amb el marit un monòleg-diàleg en què descobrim les seves personalitats i els conflictes del seu matrimoni.

De manera entretallada, detallista al mínim, reiterativa i plena de tòpics, Carmen Sotillo diu coses, manifesta sentiments i emet judicis que a moltes persones avui dia els poden semblar increïbles. Però donem fe que aquest llenguatge existia, que aquests judicis s'emetien, que aquestes "coses" de la Carmen estaven en la vida de tots.

Cinco horas con Mario és un document viu de l'Espanya de la postguerra, de les preocupacions econòmiques, religioses, polítiques, sexuals i morals llavors imperants que, a través del llenguatge del seu protagonista, Delibes va deixar retratades amb nitidesa. Partint d'un localisme concret, Delibes encarna en els seus personatges i els seus conflictes les realitats més profundes i complexes que condicionen la nostra vida.

Octubre / novembre
Teatre Goya

Text de la directora

Cinco horas con Mario es, a mi juicio, un delicado encaje de bolillos, un trabajo cuidadoso de disección que una vez finalizado nos ofrece el retrato perfecto no sólo de Carmen Sotillo y de Mario, su marido, sino también de una época todavía reciente de nuestra historia y de las formas de vida provinciana.

Nada podía ser más apasionante para mí que trabajar este texto de Delibes, porque me gusta hablar de la gente de mi generación; una generación de buenas, sufridas, equivocadas gentes que han perdido todos los trenes y, sin embargo, no deja de ir tras ellos con la lengua fuera, perdiendo el aliento. Carmen Sotillo es el retrato perfecto de la mujer española que mi generación ha visto a su alrededor y se le ha propuesto como modelo con insistencia. Modelo y víctima al mismo tiempo, yo no dudaría en calificar esta obra de feminista. Y quizá por eso me gusta tanto; porque creo que la defensa de la mujer y de sus derechos comienza en nuestro país, como tantas otras cosas, por la autocrítica. Porque feminismo es también poner a la mujer española frente a un espejo donde pueda contemplar su realidad, por muy sórdida, irritante y risible que le parezca.

Cinco horas con Mario es, para mí, como una divertida sesión de psicoanálisis en la que el psiquiatra es el propio espectador. Él va a diagnosticar.

Josefina Molina

Fitxa artística

AUTORIA **MIGUEL DELIBES**

ADAPTACIÓ **MIGUEL DELIBES, JOSEFINA MOLINA, JOSÉ SÁMANO**

DIRECCIÓ **JOSEFINA MOLINA**

INTÈRPRET **LOLA HERRERA**

PRODUCCIÓ **SABRE PRODUCCIONES, PENTACIÓ ESPECTÁCULOS**

A man with a beard and short hair is wearing a large, inflated red tomato costume with green leaves. He is standing against a solid green background. The text "53 diumenges" is overlaid on the tomato.

53
diumenges

Tres germans i una bomba de rellotgeria a punt d'explotar! Riures i humor sobre les relacions familiars

Sinopsi

Després de l'èxit en el seu debut teatral amb Els veïns de dalt (Teatre Romea, 2015), Cesc Gay torna als escenaris amb una nova proposta, 53 diumenges, una comèdia sobre les relacions familiars protagonitzada per tres germans.

Tres germans han quedat per sopar i parlar del seu pare. L'home ja és gran i hi ha qui opina que no pot continuar vivint sol. Sovint es perd, s'oblida de les coses i darrerament ha agafat el mal costum d'ensenyar el penis a la veïna. El que havia de ser un agradable vespre entre germans es converteix en una inacabable discussió al llarg de tres setmanes, fins que...

Desembre / abril
Teatre Romea

Text del director

Les grans discussions comencen sovint per una tonteria, una paraula de més dita fora de to o pel fet d'estirar una mica massa la darrera vocal d'una frase aparentment inofensiva.

I si això passa entre germans i en el context d'una reunió familiar, les probabilitats que la vetllada es converteixi en quelcom més que en una agradable trobada són molt altes.

Tot pot passar, entre germans. Sovint el present i el passat són una mateixa cosa i tots els colors de les emocions estan presents en la seva relació. El seu vincle és com una bomba de rellotgeria que pot explotar per la més insignificant de les raons.

Cesc Gay

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ CESC GAY
INTÈRPRETS PERE ARQUILLUÉ, MARTA MARCO,
ÀGATA ROCA I LLUÍS VILLANUEVA
PRODUCCIÓ MISÒGINES, ELEFANT, MOLA
I TEATRE ROMEA

Calma!

Val la pena córrer tant? Fem el que realment ens omple? En definitiva: volem seguir així o volem canviar-ho?

Sinopsi

GUILLEM ALBÀ ens explica, sol i sense paraules, un fet tan complex i a l'hora tan quotidià: la pressa. Aquest "corre tothora" en el que vivim instal·lats.

CALMA! porta l'espectador a gaudir d'una experiència per moments còmica, per moments poètica. Amb el clown com bandera i a través dels titelles, el gest, les ombres o la música; farà qüestionar-nos el dia a dia i el propi viatge vital.

CALMA! és pur GUILLEM ALBÀ. El seu clown salvatge hi és present, la seva poètica no hi falta, i el seu missatge optimista i vital esdevé, finalment, catàrtic.

Text del director

Amb CALMA! vull que la gent rigui, amb totes les coses bones que això aporta. Vull parar el món durant una estona. Vull que la gent surti més contenta, amb més ganes de viure. Que riguin, que per això hi som els pallassos contemporanis. I per emocionar, també. Per portar l'espectador en un viatge de l'humor a la poètica. I que facin allò que tant ens costa als adults: viure les emocions, i deixar la part cerebral durant una estona.

Sense paraules, parlarem de tots aquests temes que em treuen la son. Portant-vos cap a l'exageració, la paròdia i la transposició poètica. I que cadascú s'hi pugui reconèixer en el seu dia a dia. Rient d'ell/a mateix/a, o qüestionant-se alguna cosa.

I si aconseguim allò que intenta el protagonista de l'espectacle: parar-ho tot i viure el moment, baixar el ritme, per un instant, i trobar les raons per seguir vivint; si aconseguim sortir del teatre amb un punt més d'alegria, amb el petit anhel de voler viure una mica més feliços, aleshores haurà valgut la pena.

I sinó, en el fons, només és teatre.

Guillem Albà

Novembre / gener
L'OffLaVillarroel

A black and white close-up portrait of Alberto San Juan. He has a beard and is looking directly at the camera with a serious expression. His hand is resting under his chin. The background is dark.

**Una visió
sempre crítica
i amb humor
de la nostra
actualitat i la
nostra història**

Alberto San Juan

Alberto San Juan és actor, director i dramaturg. És membre fundador de la companyia Animalario (1995-2012). Funda la cooperativa Teatro del Barrio a Madrid. Des de l'any 2013 fins al 2018 és director artístic del teatre i actualment, és cooperativista i col·laborador habitual. Aquesta tardor, San Juan presenta diferents obres de temàtica social al Teatre Condal amb referències clàssiques, inspiració en la literatura contemporània i històries de plena actualitat.

AUTORETRATO DE UN JOVEN CAPITALISTA ESPAÑOL

Crònica de la vida de San Juan en temps convulsos

Text de l'autor

Fidel al meu entorn, l'octubre de 2012 em veig sense feina i amb grans deutes. Un home de mitjana edat i bona posició social provant de sobte el sabor de l'exclusió. "Que ha passat aquí?", em pregunto angoixat. Autoretrato de un joven capitalista español és la cerca de possibles respostes.

La confessió de petits fragments de la meva vida com a excusa per a parlar de la vida al meu país des que vaig néixer, en els últims anys del Franquisme. Dictadura, Transició i... Democràcia?

Alberto Sanjuan

Fitxa artística

AUTORIA, DIRECCIÓ I INTÈRPRET ALBERTO SAN JUAN
PRODUCCIÓ EQM CULTURA

Novembre Teatre Condal

NUEVA YORK EN UN POETA

Sinopsi

Lorca va viure a Nova York des de juny de 1929 fins a febrer de 1930. Llavors va viatjar a Cuba, on va passar tres mesos, i, finalment, torna a Espanya amb els poemes del llibre Poeta en Nueva York a la maleta. L'excusa del viatge va ser matricular-se com a estudiant d'anglès a la Universitat de Columbia. Els motius reals eren uns altres. Lorca s'havia convertit en un autor molt famós a Espanya després de la publicació del Romancero Gitano, tot un èxit, i se li havia atribuït un perfil gairebé folklòric de què ell volia allunyar-se. A més, acabava de patir una ruptura dolorosa amb un home amb el qual havia viscut un amor intens. A Nova York va fer grans amistats i va rebre "la experiencia más útil de toda mi vida". Va conèixer a "los negros". I va conèixer, en profunditat, el capitalisme. Va ser testimoni directe del Crac del 29, la crisi més gran de sistema prèvia a la que patim des de fa ja més d'una dècada. De la seva experiència, neixen els poemes que formen el llibre Poeta en Nueva York. Quan va tornar a Espanya, Lorca va fer una conferència-recital a la Residència de Senyoretas (Madrid). Allà va presentar el seu poemari i va comptar aquell viatge físic i espiritual. L'espectacle Nueva York en un poeta és aquella trobada de Lorca amb el públic en la Residència de Senyoretas en què per primera vegada es van sentir aquests poemes, "carne mía, alegría mía, sentimiento mío". Durant una hora, viatjarem amb ell de Granada a Nova York i a l'Havana.

ESPAÑA INGOBERNABLE

Poemes, discursos, notícies i cançons des de la Segona República fins avui

Text de l'autor

Ingovernable perquè no es deixa governar. Perquè vol governar-se. Espanya perquè aquesta és la meva experiència. Les meves arrels són de la "meseta central". Però igualment podria dir Catalunya, Múrcia o el barri del Gamonal, a Burgos. Un relat d'aquelles ocasions en què el poble, els de baix, la ciutadania, la "chusma", s'ha organitzat al carrer per lluitar pels drets i les llibertats públiques.

Alberto San Juan

Fitxa artística

AUTORIA, DIRECCIÓ I INTÈRPRETS
ALBERTO SAN JUAN I FERNANDO EGOZCUE
PRODUCCIÓ LASTRA PRODUCCIONES

Un viatge a Nova York que va canviar a Federico García Lorca

Fitxa artística

AUTORIA
FEDERICO GARCÍA LORCA
DIRECCIÓ I INTÈRPRET
ALBERTO SAN JUAN
PRODUCCIÓ EQM CULTURA

Classe

Una triple confrontació divertida i punyent observada meticulosament

Sinopsi

El fill de la Donna i el Brian té 9 anys. El seu mestre diu que li costa aprendre, que li podria anar bé un psicòleg. Però al Brian i a la Donna – que s'acaben de separar- no els ha agradat mai l'escola, ni els professors.

CLASSE és una COMÈDIA sobre COM CONFRONTEM les dificultats: a l'escola, a la vida, on sigui.

Març / abril
La Villarroel

Text del director

“És a l'escola on es defineix part del futur d'una societat? On es defineix part del futur de cadascú de tots nosaltres? Dels nostres infants? Els darrers mesos potser ens han plantat aquestes i moltes d'altres preguntes al voltant de l'escola davant de la cara. Les volem respondre com a societat? O les deixem únicament en mans dels afectats?”

En una aula plena de cadires petites tres adults es troben per parlar del futur d'un infant. Tots volen el millor pel petit, potser precisament per això sembla que no els serà fàcil posar-se d'acord. Assistirem a una reunió explosiva que canviarà per sempre el futur dels nostres personatges. La reunió d'una parella separada amb el mestre del seu fill, on afloraran diferències de classe, culturals, d'opinió, vitals, emocionals... Un tros de realitat ple d'humor i tendresa, ple de preguntes sense resposta fàcil. Una obra que també vol ser un joc, amb tres personatges encantadorament comuns, intel·ligents, deliciosos, carregats de raons, d'amor, de desamor, tres éssers plens de vida per a tres grans intèrprets.”

Pau Carrió

Fitxa artística

AUTORIA PHILIP RIDLEY
DIRECCIÓ PAU CARRIÓ
INTERPRETACIÓ POL LÓPEZ, PAU ROCA
I CARLOTA OLCINA
PRODUCCIÓ SIXTO PAZ PRODUCCIONS

Madre coraje

Una carrera on
es competeix
a través de
l'engany
i el sotmeti-
ment
dels més febles

Sinopsi

Madre Coraje és un text teatral que pren com a referència la guerra. L'obra no sols es pronuncia contra ella sinó contra els qui aposten per un sistema de vida on prevalgui els diners, encara a costa de sacrificar la seva pròpia existència i la dels éssers més estimats. L'espectador és interrogat per les opcions que prendria en una situació d'extrema crisi, com la que vivim. Bertolt Brecht, que demostra aquí una extraordinària visió no sols del seu temps sinó del futur, va dir que esperava que les seves obres haguessin perdut vigència en el segle XXI i ja no es poguessin representar. Lamentablement Madre Coraje resulta d'una tremenda actualitat, més aplicable al nostre temps fins i tot, pels seus temes centrals, la corrupció i la guerra, que als dies que fos escrita, fa 75 anys. La guerra segueix present en diverses parts del món en la seva acceptació més literal i entre el mercat i la major part de la societat.

Fitxa artística

ADAPTACIÓ I DIRECCIÓ **RICARDO INIESTA**
INTÈRPRETS **CARMEN GALLARDO,**
LIDIA MAUDUIT, RAÚL VERA,
JERÓNIMO ARENAL, SILVIA GARZÓN,
MANUEL ASENSIO I MARÍA SANZ
PRODUCCIÓ **ATALAYA TEATRO**

Abril
Teatre Romea

Atalaya s'ha convertit en un referent inequívoc de teatre d'investigació a tot Espanya. Així ho han subratllat els crítics més prestigiosos i així ho ha assenyalat el jurat que li va concedir el Premi Nacional de Teatre. La companyia ha recorregut prop de mig miler de ciutats de trenta-nou països dels sis continents al llarg dels seus més de trenta anys de trajectòria. Ha participat en 150 festivals internacionals i obtingut més de quaranta premis. El comú denominador és el teatre poètic on l'energia, el poder de la imatge, la veu - sigui cantada o mitjançant la paraula- i les atmosferes generen un nivell d'emoció en l'espectador, independentment de la seva procedència cultural, estrat social o edat. Després d'abordar els clàssics grecs i llatins, a Valle, Lorca, Maiakovski, Heiner Müller, Bertolt Brecht i diversos autors espanyols actuals, ha començat a explorar el teatre del Segle d'Or, de la mà de Shakespeare i La Celestina. En l'actualitat manté en gira cinc dels més de vint espectacles produïts.

Una experiència extrema de dolor, bogeria i destrucció expressada cruament i sense reserves

Sinopsi

El Rey Lear es basa en un conte popular que apareix incorporat a la història antiga d'Anglaterra des del segle XII. Compten les cròniques que el vell Lear va voler conèixer el grau d'afecte de les seves tres filles per a designar successora a qui més l'estimes. Dos es van desfer en afalacs i la menor li va contestar que l'estimava com a pare i res més. Li va semblar poc al rei, que la va castigar. El temps i les peripècies vindrien a demostrar més tard que era l'única digna del tron que, per fi, després d'una guerra amb les germanes, va aconseguir. Shakespeare amplia i transforma la trama, infonent-li una visió personal. Paral·lelament a la pròpia història de Lear plasma la de Gloucester i els seus fills.

Abril / maig
Teatre Romea

Fitxa artística

DIRECCIÓ I DRAMATÚRGIA RICARDO INIESTA
INTÈRPRETS CARMEN GALLARDO, JOAQUÍN GALÁN,
MARIA SANZ, RAÚL VERA, ELENA ALIAGA, SILVIA
GARZÓN, LIDIA MAUDUIT, JOSÉ ANGEL MORENO,
JAVI DOMÍNGUEZ, ELENA ALIAGA, RAÚL VERA,
JOAQUÍN GALÁN | JOSÉ ANGEL MORENO
PRODUCCIÓ ATALAYA TEATRO

La habitación de María

Les pors contra la supervivència, exposar-nos al món exterior o "viure" amb temor al què ens espera

Sinopsi

La cèlebre escriptora Isabel Chacón compleix avui vuitanta anys. La flamant guanyadora del Premi Planeta, que no va poder recollir en persona per l'agorafòbia que sofreix, celebra avui el seu aniversari sense cap mena d'acte públic, ni familiar, com és habitual en els últims anys.

Són quaranta-tres anys en concret els que Chacón porta tancada en el seu domicili per la seva condició. La planta 47 d'un gratacel madrileny s'ha convertit en la seva fortalesa i on tot el que necessita (menjar, roba, medicaments...) li és portat a casa. Aquesta nit es produeix un incendi i tots els inquilins són obligats a evacuar l'immoble.

Però per a Isabel això és impossible, senzillament «no pot» sortir de casa. A mesura que les flames van arribant al terrat, exactament durant 75 minuts, Isabel haurà de prendre la decisió més important de la seva vida. L'escriptora afrontarà amb un intel·ligent sentit de l'humor les seves pors, els seus fantasmes, i tots els seus traumes que li han portat a aquesta cruïlla, abans que sigui massa tard.

Abril / maig Teatre Goya

Fitxa artística

AUTOR **MANUEL MARTÍNEZ VELASCO**

DIRECCIÓ **JOSÉ CARLOS PLAZA**

INTÈRPRET **CONCHA VELASCO**

UNA PRODUCCIÓ DE **PENTACIÓ ESPECTÁCULOS**

Text de l'autor

La habitación de María es el texto más personal que he escrito nunca. Es una mirada hacia dentro, es ponerse delante del espejo y que éste haga un viaje contigo mismo y te enseñe cómo eras, eres y serás. Mis autores favoritos dicen que hay que escribir sobre lo que sabes, y de lo que más creo que sé es de la obligación autoimpuesta de cumplir con todo lo que los demás esperan de ti; te pase lo que te pase ese día, ese mes o ese año.

Crecí yendo a ensayos de obras maravillosas que protagonizaba mi madre, Concha Velasco, y que dirigía mi admirado José Carlos Plaza. Esta obra está escrita para ella, porque solo ella podría interpretar a Isabel Chacón y solo él podría dirigir este torrente de emociones, pues yo necesitaba alejarme del lienzo para contemplarlo con perspectiva.

Ella es la mejor y él es el mejor. Es el tándem perfecto y con él se cierra un precioso círculo, pues que Plaza dirija un texto mío es un regalo de la vida. Y que mi madre vuelva a recitar mis líneas sobre su reino, las tablas, es otro tesoro que guardaré para siempre. Para ellos significa mucho: obra a obra, proyecto tras proyecto, la vida pasa y ha pasado, y por fin se reencuentran en un escenario. Me siento muy orgulloso de haberlo propiciado con mi humilde libreto.

La habitación de María habla, en clave de dramedia optimista, de la VIDA, en mayúsculas. De amor, de felicidad, de tristeza, de vitalidad, de soledad, de angustia y de liberación. También es un thriller de catástrofes, pues las llamas avanzan incontroladas hacia Isabel, como cuenta atrás vital para que salga de ella misma antes de que todo sea ceniza.

No puedo estarle más agradecido a los genios de Velasco y Plaza por haber confiado en mí, y a Pentación, una vez más, poniendo a nuestra disposición toda su fuerza con su infatigable equipo.

Y también, sobre todo, gracias a ustedes, espectadores, sin los que nosotros no somos nada. Esperamos que este conglomerado de emociones les cale tanto el alma como nos ha calado a nosotros mientras preparábamos con todo cariño La habitación de María.

Manuel Martínez Velasco

Rita

El dilema de que és viure amb dignitat i la legitimitat que tenim de decidir sobre la mort dels altres

Sinopsi

Rita és una tragicomèdia sobre la família, sobre els germans, sobre el vincle materno-filial i, també, és una obra sobre la incapacitat d'acceptar la mort. En Toni i la Júlia són germans. Ell és de tirar pel dret i ella és incapaç de prendre decisions. Quan, al Toni, el veterinari li aconsella eutanasiar la seva gossa Rita, la seva seguretat personal s'esvaeix. La Júlia, en canvi, té molt clar quina és la decisió que s'ha de prendre. Però quan en Toni planteja el mateix respecte la mare, les decisions dels germans esclaten a la família..

Maig La Villarroel

Fitxa artística

AUTORIA I DIRECCIÓ MARTA BUCHACA
INTÈRPRETS SARA ESPÍGUL I DAVID BAGÉS
PRODUCCIÓ LA POCKET

Text de la directora

Rita neix de la meva necessitat de parlar de la mort i també de l'amor. L'amor a una gossa i l'amor a una mare. Totes dues es diuen Rita, totes dues estan al final de la seva vida i totes dues pateixen. Socialment acceptem sense cap mena de dilema moral ni ètic el sacrifici d'un animal que pateix. Per l'amo és dolorós fer-ho, és clar, però és estrany que senti que està fent mal fet, ja que el veterinari el recolza en aquesta situació per evitar-los el patiment.

Però, que passa amb el patiment humà? Què passa quan qui pateix és una mare? La Rita, la mare del Toni i la Júlia, té Alzheimer des de fa molts anys i està en estat vegetal. Quan el Toni accepta que ha de sacrificar la seva gossa Rita, sent la necessitat de fer el mateix amb la seva mare. No suporta veure-la patir. I és precisament aquest fet que m'empeny a escriure l'obra i el que obre el debat. Com li diu la seva germana: "Ets tu qui pateix, no t'enganyis. I si no pots suportar que la teva mare estigui així, t'aguantes".

I aquest em sembla un debat molt interessant. Quan desitgem que un ésser estimat mori perquè està en un estat "indigne", volem acabar amb el patiment del malalt o amb el nostre? En el nostre cas la mare realment no pateix dolor, o almenys això és el que assegura la filla, que és metge. Ella té clar que no poden "matar" la mare. Però per què ho té tan clar? Segurament perquè és incapaç de practicar l'eutanàsia a la seva pròpia mare i, també, perquè, encara que estigui en estat vegetal, és la seva mare, la pot tocar, la pot olerar. I, tot i que ella no li contesti, li pot parlar.

La nostra societat viu d'esquenes a la mort. Actuem com si no haguéssim de morir mai i, en general, no acceptem que la mort és part de la vida. Rita vol plantejar preguntes que poden ser incòmodes, però que són necessàries. Per què tenim assumit que a un gos no l'hem de deixar patir i, en canvi, als humans a vegades els deixem viure fins a estats d'una dignitat molt qüestionable? Per què no està legalitzada l'eutanàsia a Espanya? Què és viure amb dignitat? Què és el patiment? Què és estimar? És deixar que la nostra mare es consumeixi al final de la vida? És ajudar-la al morir? És fer-li companyia i cuidar-la fins a l'últim sospir? L'obra, a través de la història del Toni i la Júlia, parla d'un tema que no és habitual veure als nostres escenaris: l'eutanàsia i el dret a morir dignament.

L'obra, com passa sempre amb les meves obres, no pretén donar respostes. Posa la pregunta a escena i disposa la història per generar un debat en l'espectador.

Rita és una obra que barreja tragèdia i comèdia. Com passava a Litus, on parlo d'un tema dur com és la mort i la pèrdua, utilitzant el sentit de l'humor i emprant escenes quotidianes amb les quals l'espectador se sent identificat.

Marta Buchaca

**Alguns
dies d'ahir**

La crisi política que sacseja tot el país entra per les finestres de les llars

Sinopsi

Una família veu capgirada la seva quotidianitat amb els fets polítics que s'esdevenen a Catalunya durant els mesos de setembre i octubre de l'any 2017.

La Rosa, el Jaume i els seus fills, la Laura i el Jofre, es retrobaran al menjador de casa seva en cinc ocasions. Cinc "dies després". Cinc dies posteriors a moments que van marcar aquells mesos. En aquestes cinc jornades, compartiran els dubtes, les preguntes, els anhels i els patiments que els va provocant tot allò que se succeeix als carrers.

Al voltant de la taula, tots ells aprendran a comprendre els pensaments i les postures dels altres, faran tot l'esforç possible per conversar i per entendre's, i hauran de trobar la manera de perdonar les faltes i de guarir les ferides que els hagin produït tots aquests dies dins d'aquest llarg viatge emocional i polític.

Maig / juny
La Villarroel

Text del director

Aquest text del sempre valent Jordi Casanovas proposa una mena de versió "premium" de l'experiència teatral. El factor diferencial és senzill, en realitat, però poc habitual: els personatges són ficció, però els fets que trasbalsen les seves vides els coneixem perfectament perquè també els vam viure. No només això: els vam viure fa molt poc temps. Aquest cop no hi ha distància dramàtica: l'obra ens convida, a través de les converses d'una família durant aquella tardor convulsa del 2017, a submergir-nos en el nostre passat més recent per entendre com vam sentir, com ens vam comportar i què vam dir-nos els uns als altres durant aquells dies que, com deia el Jordi Borràs, duraran anys. Es tracta de reviu i revisar no pas la HISTÒRIA amb majúscules, sinó la història, la de les persones. Acompanyant la peripècia de la família Font, recordar qui érem llavors i, potser de retruc, entendre millor qui som avui. Alguns dies d'ahir converteix el teatre en una prodigiosa màquina del temps, i ens convida a pujar-hi per reviu la nostra experiència individual i col·lectiva.

Ferran Utzet

Fitxa artística

AUTORIA **JORDI CASANOVAS**
DIRECCIÓ **FERRAN UTZET**
INTÈRPRETS **MÍRIAM ISCLA, ABEL FOLK,**
MARTA OSSÓ I FRANCESC CUÉLLAR
PRODUCCIÓ **HAUSE & RICHMAN I VELVET EVENTS**
AMB LA COL·LABORACIÓ DE
TEATRE PLAZA CASTELLDEFELS

Esperando a Godot

Pepe Viyuela i Alberto Jiménez esperen... esperen... i esperen...

Sinopsi

Vladimir (també conegut com a Didí, interpretat per Alberto Jiménez) i Estragón (conegut com a Gogó, Pepe Viyuela) esperen l'arribada de Godot en un camí al costat d'un arbre. Passen el temps conversant i jugant. També es discuteixen i es reconcilien. Formen una estranya parella, entre còmica i tendre. Són interromputs per Pozzo (interpretat per Fernando Albizu), un home cruel que afirma ser el propietari de la terra on es troben, i que porta lligat al coll al seu criat Lucky (interpretat per Juan Díaz), a qui sembla controlar a través d'una llarga corda. Un cop aquests dos personatges marxen, un noi (Jesús Lavi) se'ls apropa amb el missatge que Godot: "Aparentment, no vindrà avui, sinó que vindrà demà a la tarda".

L'obra és un clàssic del segle XX que l'autor, Samuel Beckett, va etiquetar com "horriblement còmica". Una història sobre les relacions humanes i el desig d'esperar una cosa a la vida que sembla que no arribarà mai.

Juny
Teatre Goya

Text del director

Godot es hoy en día más que una obra de teatro, un clásico del siglo XX. Forma parte la imaginación colectiva. La fuerza, el humor, la poesía, la ternura, el dolor, la risa que nos transmite esta obra, metáfora de la vulnerabilidad y el coraje del ser humano, siguen vigentes. El público merece ver representada esta maravilla. Una obra que Beckett definió cómo horriblemente cómica. Dos amigos, casi hermanos, una extraña pareja que mientras están esperando, hablan, discuten, juegan, se desafían, se reconcilian, se aman, se repelen. Llega otra extraña pareja, aún más extraña, el juego se diversifica. Godot no llega, pero llega su emisario. Raudales de humanidad en personajes desamparados, errantes, desacoplados, que nos recuerdan que el ser humano, aun en situaciones muy difíciles, es capaz de levantarse o por lo menos como hace Estragón en el final de la obra, de volverse a poner los pantalones, que, a falta de cinturón, se ata con una humilde cuerda. Un espectáculo fundamentado en la humanidad y comicidad de sus sensacionales actores, en la palabra y el espacio, en la poesía y el humor.

Antonio Simón

Fitxa artística

AUTORIA **SAMUEL BECKETT**
DIRECCIÓ **ANTONIO SIMÓN**
INTÈRPRETS **PEPE VIYUELA, ALBERTO JIMÉNEZ,
JUAN DÍAZ, FERNANDO ALBIZU | JESÚS LAVI**
UNA PRODUCCIÓ DE **PENTACIÓ ESPECTÁCULOS**

La scala di seta

Les equivocacions,
els
malentesos
i les
confusions
protagonitzen
la relació
d'amor entre
Giulia i Dorvil

Sinopsi

L'acció transcorre a París a mitjans del segle XIX. El vell Dormont ha promès en matrimoni la seva pupil·la Giulia. La jove però s'ha casat d'amagat amb Dorvil. Cada nit la visita enfilant-se per l'escala de seda que ella l'hi llença per la finestra. Dorvil es mostra neguitós amb l'arribada del pretendent, però Giulia té un pla. Sap que la seva cosina està enamorada d'ell i pensa que podrà deslliurar-se del compromís quan es coneguin personalment. El criat Germano ho enreda tot afavorint els equívocs i confusions, però finalment s'aclarirà la veritat i tot es resoldrà feliçment.

Fitxa artística

DIRECCIÓ MUSICAL **ASSUNTO NESE**
DIRECCIÓ ARTÍSTICA I VOCAL **RAÚL GIMÉNEZ**
DIRECCIÓ D'ESCENA **ANNA PONCES**
INTÈPRETS **REPARTIMENT EN CURS**
PRODUCCIÓ **ÒPERA DE CAMBRA DE BARCELONA**

Juny
Teatre Romea

L'òpera arriba al Teatre Romea amb dues propostes dels Amics de l'Òpera de Sarrià. L'essència serà la mateixa de sempre: oferir a la ciutat un repertori operístic complementari i esperonar joves cantants i músics. Omplir el teatre s'ha convertit en un costum i els responsables d'Amics de l'Òpera de Sarrià consideren que encara hi queda públic per seduir, tant al districte de Sarrià-Sant Gervasi com a la resta de la ciutat. L'entitat vol fomentar la cultura operística amb dues òperes, La Scala di Seta i L'Occasiona fa il ladro, sobre amors i confusions. Ambientades a París i Nàpols, respectivament, ofereixen una revisió de les obres de Gioachino Rossini escrites quan el compositor només tenia 20 anys.

L'occasione fa il ladro

Quan un canvi
d'identitat pot
suposar
l'inici d'una
història
d'amor,
quan res és
el que sembla

Juny
Teatre Romea

Sinopsi

La tempesta obliga don Parmenione i el seu criat Martino a cercar l'aixopluc d'un alberg. Mentre sopen arriba el comte Alberto i don Parmenione el convida a xerrar i beure. El comte explica que va camí de Nàpols delerós de conèixer la seva futura esposa i que marxarà prest, només amaini la pluja. A l'hora de pagar Martino s'adona que don Alberto s'ha deixat la seva maleta i ha agafat per error la del seu amo. Obren la maleta i troben el retrat d'una noia preciosa. Llavors don Parmenione s'enamora d'ella i decideix prendre la identitat del comte i emportar-se la núvia.

Fitxa artística

DIRECCIÓ MUSICAL **ASSUNTO NESE**
DIRECCIÓ ARTÍSTICA I VOCAL **RAÚL GIMÉNEZ**
DIRECCIÓ D'ESCENA **ANNA PONCES**
INTÈRPRETS **REPARTIMENT EN CURS**
PRODUCCIÓ **ÒPERA DE CAMBRA DE BARCELONA**

**Una nit.
Un nadal.
Un concert**

Una nit.
**La més
especial**

**28 de
desembre
Teatre Condal**

Un nadal.
El més emotiu

Un concert.
**El més
espectacular.**

Sinopsi

El Nadal no seria el mateix sense la música. Les cançons posen en valor els sentiments i les emocions que acompanyen aquestes festes. Escoltar-les junts, ens ajuda a estar encara més a prop de la gent que estimem. I, sobretot, ens ajuden a dir coses sense necessitar parlar. Aquest és el gran poder de la música.

El Musical Més Petit va néixer fa 25 anys exactament de la mateixa manera que neix ara aquest espectacle: un grup d'apassionats pels musicals que compartim viatge, vida, valors i inquietuds artístiques tenim ganes de tornar a l'essència: només les cançons, nosaltres i vosaltres.

Així que aquí ens teniu, de nou. Amb una barreja de nostàlgia pel viscut i il·lusió pel que hagi de venir. Diferents generacions mirant en la mateixa direcció i versionant les millors cançons pel Nadal. Cançons "de" Nadal, però sobretot cançons "pel" Nadal: clàssiques, modernes, musicals... les possibilitats són infinites.

Fitxa artística

INTÈRPRETS **DANIEL ANGLÈS, VÍCTOR ARBELO, PAULA COSTAS, NOELIA GÓMEZ, JÚLIA JOVÉ, XAVI NAVARRO** | **SERGI CUENCA** (PIANO)

ADJUNTA DE DIRECCIÓ **ÀGATA CASANOVAS**

ARRANJAMENTS I DIRECCIÓ VOCAL **GERARD IBÁÑEZ**

DIRECCIÓ MUSICAL **SERGI CUENCA** | **GERARD IBÁÑEZ**

DIRECCIÓ **DANIEL ANGLÈS**

PRODUCCIÓ **EL MUSICAL MÉS PETIT**

Bruna, el musical

13, 19 i 27
de desembre
Teatre Romea

Ambientada als anys '90, la Bruna, una nena d'onze anys ha de fer un treball d'escola sobre la seva àvia. Realitzar-lo no és una tasca fàcil per la Bruna, ja que la seva àvia, amb cert grau de demència, no la pot ajudar massa. Mentrestant la seva mare, molt enfeïnada i sola en la família, ha de gestionar la vida de la Bruna, la de l'àvia i la de l'empresa on treballa.

IDEA ORIGINAL I DIRECCIÓ
MATEU PERAMIQUEL
I MAR PUIG

Pintamúsica

17, 24 i 31
de gener
Teatre Romea

Un quadre blanc, quatre colors i música clàssica en directe són els ingredients principals d'aquest viatge compartit a través de les estacions de l'any. Tres músics, actors i cantants ens porten a crear una adaptació del quadre "Dona i ocells en la nit" de Joan Miró. Això és Pintamúsica: una aventura sensorial per escoltar, mirar, interaccionar i jugar!

AUTORIA **BERTA ROS, GISELA JUANET I LORENA LLIRÓ**
DIRECCIÓ ESCÈNICA **GISELA JUANET I LLUÍS JUANET**

Alicia al país de les meravelles

Cinemúsica

7 i 14
de febrer
Teatre Romea

El dia que l'Àlicia fa deu anys, li regalen el primer mòbil. El conill blanc, però, l'hi roba i ella haurà de recórrer el país de les meravelles fins a arribar al palau dels mòbils per recuperar-lo. Ho aconseguirà? Amb aquest viatge, l'Àlicia s'adona que no pot viure com fins ara, que enganxada al mòbil es perd moltes coses.

AUTORIA MARTA BUCHACA
(A PARTIR DE L'OBRA ORIGINAL
DE LEWIS CARROLL)
DIRECCIÓ JORDI ANDÚJAR

21 i 28
de febrer
Teatre Romea

El joc de sons i d'estètiques ajuda a les actrius a parlar sense paraules de la quotidianitat. Aquelles petites accions del dia a dia, com ara despertar-se, vestir-se o jugar es tornen úniques en l'enllaçar-les creativament amb el setè art. Els pioners Chaplin, Keaton, Méliès i els germans Lumière guien el nadó en el seu primer despertar escènic.

AUTORIA BERTA ROS
I GISELA JUANET
DIRECCIÓ DANI COMA

Hamelí

7 i 14 de març
Teatre Romea

Alguns clàssics tenen el poder de sobreviure al pas del temps i continuar oferint lectures que ens resulten completament contemporànies. Com HAMELÍ, un espectacle basant en un conte clàssic que manté viva una essència que pensem que és imprescindible explicar.

ADAPTACIÓ I DRAMATÚRGIA
RAMON MOLINS

La Granja

21 de març
Teatre Romea

Maruja la grangera s'aixeca en cantar el gall, es treu quatre lleganyes i es renta com un gat. Amb ella passarem un dia a la seva granja, despertarem a tots els animals, donarem el biberó a quatre porquets, curarem a la veïna de Doña Lloba gràcies als cinc "lobitos", buscarem quinze dotzenes d'ous i amb la vella ovella Miranda, ballarem un rock and roll. kikirikí!

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ
ÁNGEL SÁNCHEZ
I ANA ISABEL GALLEGO

risc

Arriscar, escollir una professió dedicada a l'art, Un ofici sense salvaguarda; produir, llençar una moneda a l'aire, sense saber si esdevindrà cara o creu, fins i tot amb la certesa d'aventurar la providència. Una realitat a la que ens aferrem amb un plaer que pocs arriben a entendre.

L'element que compensa, sobradament, el risc que assumim, es la nostra passió pel teatre, alimentada, al mateix temps, per un grau d'inseguretat constant, no només de la futura satisfacció del públic, , sinó també de la incertesa sobre multitud de factors que fan de cada funció realitzada acabi sent gairebé un miracle. Els professionals de l'escena sempre arriquen quan accepten un projecte, quan creen una funció. Ho fa el teatre quan decideix programar un espectacle. Els tècnics, els gestors, els creadors, tots nosaltres vivim amb intensitat l'amor a un ofici que en ocasions no resulta gens fàcil.

Focus som essencialment una empresa productora i assumim conscientment, i amb gust, aquest risc, no només econòmic, com es obvi, sinó també artístic. La innovació, les provatures, les oportunitats, a vegades, fins i tot, navegar contracorrent, sabent que l'única manera de superar aquesta barrera es amb el contrast del públic, l'epicentre dels nostres esforços i el determinant d'aquest risc.

Aquesta temporada ho fem de nou, tornem a arriscar. En volum d'inversió, en nous projectes artístics i amb la il·lusió i energia renovada.

Cinc noves produccions, amb ambició, amb voluntat de llarga exhibició, temporada a Madrid i extensa gira. Totes elles comparteixen els ingredients que, al nostre entendre, requereix un espectacle de qualitat.

Pedro Páramo

Adaptació d'en Pau Miró basada en l'obra literària de Juan Rulfo, dirigida per Mario Gas.

Pablo Derqui i Vicky Peña es posaran a la pell de quasi 25 personatges en aquest clàssic del realisme màgic centreamericà. Farà temporada al Teatro Español de Madrid, al Teatre Romea i una extensa gira per tot l'Estat.

La cabra o qui és Sylvia?

Emma Vilarasau i Jordi Bosch tornaran a compartir escenari en aquesta versió, signada per Josep Maria Pou, d'un dels textos més transgressor de l'escriptor americà Eduard Albee. Sota la direcció d'Ivan Morales farà temporada a la Villarroel a partir d'aquest novembre.

Golfus de Roma

Ara si, podrem veure sobre l'escenari aquesta comèdia musical que ha marcat una època, renovada sota la direcció de Daniel Anglès, en una producció de gran format que comptarà amb un repartiment de més de 20 actors, actrius i músics. EL musical farà temporada a Madrid i Barcelona a partir del 2021.

Asesinato en el Orient Express

Per primer cop a Europa, s'estrenarà aquesta versió del gran clàssic d'Agatha Christie, amb una adaptació d'Alicia Serrat i Ivan Morales, amb un repartiment de 10 artistes, on Eduard Farelo es posarà a la pell del famós personatge Hércules Poirot. L'espectacle farà temporada de llarga durada al Teatre Condal amb previsió de viatjar a Madrid en el futur.

El Paraiso Perdido

Helena Tornero assumeix el repte d'aquest encàrrec, fet fa just un any per part del Teatre Romea, d'adaptar als escenaris els 12 cants del poema èpic de John Milton. Comptarà amb la direcció d'Andrés Lima per donar veu als personatges d'aquesta obra universal. Un espectacle que no deixarà indiferent ni a Déu.

I des de Barcelona a Madrid...

Viejo amigo Cicerón

Protagonitzada per Josep Maria Pou, realitzarà temporada durant el 2021 al Teatro La Latina, després d'una extensa gira per tot l'Estat.

Escape Room

De Joel Joan i Héctor Claramunt, reprèn les seves funcions aquesta temporada al Teatro Fígaro.

Veinticinco ilusiones

L'últim espectacle de gran format del Mag Lari viatjarà a Madrid per presentar-se en los Teatros del Canal durant el mes de Gener, i continuarà amb la seva gira.

En resum, aquesta temporada presentarem als nostres teatres un total de:

45 espectacles,
dels quals 25
seran estrenes
absolutes a Barcelona

9 Produccions pròpies
8 Coproduccions
28 Produccions alienes

Es realitzaran a prop de **1.500 funcions** i es posaran a disposició del públic mes de **700.000 localitats.**

Més de **200 artistes**, pesaran per els nostres escenaris.

Entre tots hem teixit una complerta i variada cartellera. Confiem que ús agradi.

Cesar Martínez de Obregón
Director General d'art I continguts

Pedro Páramo

Mario Gas puja a escena a Pablo Derqui i Vicky Peña per explicar una història apassionant

Sinopsi

Un home humil, Pedro Páramo, arriba a convertir-se en el cacic del seu poble, Comala, un llogarret que ell espremerà i arrasarà fins a convertir-lo en un poble fantasma. Allà arribarà, anys després, el seu fill, Juan Preciado, que tornarà al poble, es creuarà amb els fantasmes dels qui hi van viure i descobrirà així qui era realment el seu pare i com es va aprofitar dels habitants del poblet, incloent-hi la seva mare. La història del pare, l'home més important i corrupte de Comala, i la del seu fill, s'alternen en una estructura laberíntica.

Fitxa artística

AUTORIA: PAU MIRÓ A PARTIR DE LA NOVEL·LA DE JUAN RULFO

DIRECCIÓ: MARIO GAS

INTÈRPRETS: PABLO DERQUI I VICKY PEÑA

PRODUCCIÓ TEATRE ROMEA,

BITÒ, TEATRO ESPAÑOL

I GREC 2020 FESTIVAL DE BARCELONA

A tenor de Pedro Páramo

“Vine a Comala porque me dijeron que acá vivía mi padre, un tal Pedro Páramo”

Así comienza el relato fantástico que firma Juan Rulfo. Un universo plagado de fuertes sensaciones, de fusión entre el mundo de los vivos y el de los muertos, de personajes preñados de contradicciones e insólitos de tan normales en apariencia: Un universo abigarrado, cromático y cegador, oscuro y lleno de negrura espesa, donde resuenan los ecos persistentes de un pasado que se presentiza; un universo poético y desgarrador, inhóspito a veces, quemado por el sol, por el calor, rajado por la desigualdad... a

Amor, muerte, caciquismo, revolución, lo rural, los ancestros, la imaginería ritual e icónica, el desconcierto, el desamor, la vida... Todo se acompasa con ese lenguaje rico en imágenes que posee el literato y fotógrafo Juan Rulfo.

En definitiva, un viaje iniciático que principia cuando tal vez ya haya concluido. La memoria hecha presente. Parecería, citando a Valle Inclán “un diálogo entre muertos sobre los vivos...” que, quien sabe, sin percartarse ellos, quizás ya no existan. Son el aire, la atmósfera, el latir de Comala, ese lugar yermo y abandonado que parece bullir de voces y resonancias.

Gracias Pau Miró, por la sabia adaptación escénica.

Gracias a los dos oficiantes que nos explican la peripecia y se funden en ella: la narración oral, superpuesta e imbricada en la interpretación. Ellos, Vicky Peña y Pablo Derqui pueblan Comala, la Media Luna y sus confines y nos sumergen, multiplicándose, en este apasionante y complejo viaje, contado al calor de la palabra. Sebastiá Brossa, Paula Font, Francesc Colomina, Antonio Belart, Alvaro Luna, Orestes Gas, Montse Tixé y el que firma este pequeño escrito, conjurados todos para plasmar también ese peculiar paisaje; con el sustento productivo del Teatre Romea, el Festival Grec y el Teatro Español y su iniciativa de llevar adelante este proyecto.

Todos, repito, ahí, intentando comunicar la esencia y la presencia del territorio Rufiano.

Mario Gas

Novembre
Teatre Romea

**La cabra,
o qui
és Sylvia?**

La confusa naturalesa de l'amor, la necessària pèrdua de la innocència i les vivificants propietats del perill

Sinopsi

La Cabra és una destil·lació de tot el millor d'Edward Albee. És desconcertant, experimental però sobretot molt i molt divertida, tot i que amb una temàtica molt seriosa. L'obra comença presentant Martin, un reputat arquitecte prestigiós i ric que acaba de guanyar el premi Pritzker. La seva estimada esposa es diu Stevie i el seu fill Billy. Es diverteixen amb diàlegs enginyosos i acudits còmplices. Semblen una parella perfecta. Però aquest matrimoni perfecte, aquesta vida quasi perfecta, es comença a trencar peça a peça.

Novembre / febrer
La Villarroel

Text del director

Sento un repte dirigir un text com La cabra, o qui és Sylvia?, conegut per gran part del públic teatral català, però que pot dialogar amb el nostre present immediat. La història que l'obra ens explica no deixa de ser la del Martin i la Stevie, una power couple, una societat de dos que es mou en un entorn de poder, de classe alta. Què han hagut de sacrificar per mantenir els seus privilegis? Quin preu paguem nosaltres perquè la societat que ens envolta ens identifiqui com a èxitsos?

Com de costum, Albee descobreix l'animalitat amagada darrere les màscares socials, aquest cop explicant-nos la història de la destrucció espiritual d'una unitat familiar privilegiada, a través d'un element pertorbador, inesperat surrealista i inhumà. L'accident dramàtic és absolutament tràgic, però també còmic al mateix temps i en la mateixa mesura.

Només amb un equip de luxe, dintre i fora d'escena, com el que m'acompanya, m'atreveria a reprendre aquest clàssic contemporani, tornant a una sala tan especial com La Villarroel, que ens permetrà ser testimonis privilegiats d'un tour de force interpretatiu salvatge que de ben segur ens farà riure però al mateix temps ens esfereirà.

Ivan Morales

Fitxa artística

AUTORIA **EDWARD ALBEE**
TRADUCCIÓ I VERSIÓ **JOSEP MARIA POU**
DIRECCIÓ **IVÁN MORALES**
INTÈRPRETS **EMMA VILARASAU, JORDI BOSCH**
JORDI MARTÍNEZ I ROGER VILÀ
PRODUCCIÓ **LA VILLARROEL**

*There was a record, true and simple
by the name of the Orient Express*

Asesinato en el Orient Express

Eduard Farelo encarna a Hércules Poirot per resoldre un misteri que li canviarà la vida

Text del director

Des de ben petit m'ha fascinat el gènere criminal, i una de les seves vessants més populars, el whodunnit. He jugat infinitat de vegades al joc d'intentar descobrir l'assassí, i els seus motius, abans que ho faci el/la protagonista. Sempre he pensat que el secret d'aquestes històries és que ens apropen a les nostres contradiccions socials i les nostres pors més irracionals sense la cruïra bruta del noir, sempre amb un to d'humor i d'evasió.

Agatha Christie, considerada la novel·lista més venuda de tots els temps, és indiscutiblement la reina del whodunnit, Hércules Poirot el seu personatge més mític, i el crim de l'Orient Express un dels més llegits i coneguts al món sencer. Christie no era només una escriptora inesgotable, era sobretot una viatgera i arqueòloga amb una curiositat per l'ésser humà que feia que tots els personatges estiguessin plens de vida.

I aquest és el principal motiu pel qual sento que tenim un material privilegiat per fer, per sobre de tot, una obra de grans actors i actrius, perquè els seus personatges s'han escrit amb dues de les matèries primeres més importants pels bons intèrprets: Curiositat i observació. I és per això que em sento orgullós del repartiment que hem aconseguit per estar a l'altura del material original de la reina del crim.

Iván Morales

Sinopsi

Ens trobem a Síria a la dècada dels anys 30 del segle passat, Hércules Poirot, un disciplinat belga que comença a tenir la reputació de ser, probablement, el millor detectiu del món, decideix tornar a casa a bord del luxós tren Orient Express, convidat pel seu vell amic i compatriota Monsieur Bouc.

La primera nit, a prop de Belgrad, el tren queda atrapat per una tempesta de neu. L'endemà, un dels passatgers, Samuel Ratchett, un desagradable nord-americà d'aire sospitos, apareix apunyalat. Poirot veu evident que ningú de l'exterior ha pogut entrar al vagó degut a la neu, així que l'assassí s'ha de trobar inqüestionablement entre els vuit ocupants de primera, vuit excèntrics sospitosos de països i cultures ben diferents. Poirot haurà de descobrir qui ho ha fet i perquè, amb l'ajuda de l'exòtica Comtessa Andreyi, una dona carismàtica que potser entendrirà el cor del nostre impassible detectiu.

Febrer / juny Teatre Condal

Fitxa artística

AUTORIA **KEN LUDWIG** BASADA EN LA NOVEL·LA
D'**AGATHA CHRISTIE**
TRADUCCIÓ **ALICIA SERRAT**
DIRECCIÓ **IVAN MORALES**
INTÈRPRETS **EDUARD FARELO, DAVID BAGÈS,
ISABEL ROCATTI, VANESSA SEGURA, ANNA
BARRACHINA** (RESTA DE REPARTIMENT EN CURS)
PRODUCCIÓ **FOCUS**

El Paraíso perdido

Text de l'autora

DEIXAR-SE TRAVESSAR PER LES PARAULES

Quan vaig començar a escriure l'adaptació teatral de **PARAÍSO PERDIDO**, no podia imaginar que en poc temps hauríem d'enfrontar-nos a un oceà de pèrdues a tots nivells. Tot va ser, de sobte, inesperat però inevitable, com en un bon relat de ficció. Però no es tractava d'una ficció, sinó d'una realitat. I una realitat dolenta. Com el dimoni, veritat? El dimoni, diuen, és dolent. És així com sempre ens l'han presentat. Però a més de dolent, és útil. Molt útil, això de disposar d'algú que porta el qualificatiu del mal. Això permet als altres semblar més bons. Més celestials. D'això també parla *El Paradís Perdut*. De les estratègies del poder. De la construcció d'un enemic. Tota rebel·lió parteix d'un fracàs. Rebellum vol dir, literalment, tornar a lluitar. Has estat vençut, has caigut, però tu t'aixeques i tornes a intentar-ho. A lluitar de nou.

Han estat molts els que han intentat, al llarg de la història, fer desaparèixer el teatre. Però el teatre porta dins seu, com l'àngel caigut, la llavor de la rebel·lió. Sempre hi és, disposat a tornar a aixecar-se per a tornar a lluitar. Si hi ha algun ofici artístic que sap què vol dir caure i tornar a aixecar-se, és el teatre. És aquell fill rebel que ens recorda que no som perfectes. Potser sigui ara un bon moment per a fer-se algunes preguntes sobre les creences que ens han transmès. Sobre les seves conseqüències en el tracte a les dones, als homes, a tots els éssers vius, al planeta. Potser és un bon moment per a escoltar les paraules de l'àngel caigut. Abans no sigui massa tard per a reescriure allò que anomenem destí.

En aquesta adaptació teatral donem al públic l'oportunitat de sentir-se part de cadascuna de les diferents tribus que s'enfrontaran en l'espai teatral, metàfora de l'univers: àngels, dimonis, actors, actrius, homes i dones. Un viatge al lloc de l'altre, l'oposat, el diferent, un deixar-se travessar per les paraules de Milton i descobrir quina part hi ha, dins de cadascú de nosaltres, d'àngel, dimoni, home, dona, comediant o espectador.

Helena Tornero

Juliol / agost
Teatre Romea

Text del director

Un batir de alas, un relámpago, un golpe contra el suelo, Satán se retuerce de dolor. Nace el dolor. Satán se levanta. Nace la rebelión.

Dios y Satanás, obediencia o rebeldía. Adán y Eva. Estos cuatro personajes protagonizan este cuento lleno de rabia y furia, contado por un ciego (Milton) que significa una cantidad considerable de nuestra cultura occidental.

Este montaje es el intento de comprender nuestros comportamientos, de saber si la Fe es sólo un plan preconcebido para asegurar la obediencia; si la espiritualidad es la intangibilidad de la libertad o la perpetuación del miedo.

En la revisión de nuestros mitos descansan las eternas preguntas, las que tenemos que seguir haciéndonos: ¿quienes somos? ¿cómo deseo vivir? ¿Cómo afronto la muerte? *EL paraíso Perdido*, o la Biblia, son libros en los que podemos creer o libros que podemos interpretar, como las más bellas poesías. Me eduqué agnóstico, y creo en la capacidad de la duda. Satanás me reta hoy a hacerle preguntas a ese que se llama Dios, creador, autor. Hoy el teatro se mira en el espejo del mito, como los antiguos. Y John Milton, este ciego inmortal nos guía en estas tinieblas. Porque para los que no obedecemos se nos reservan las tinieblas. Para los que creemos que la manzana, ya sea de la bruja de Blancanieves o del Demonio, está muy buena. Y el pecado original extraordinario. Y Dios lo sabe.

Andrés Lima

Fitxa artística

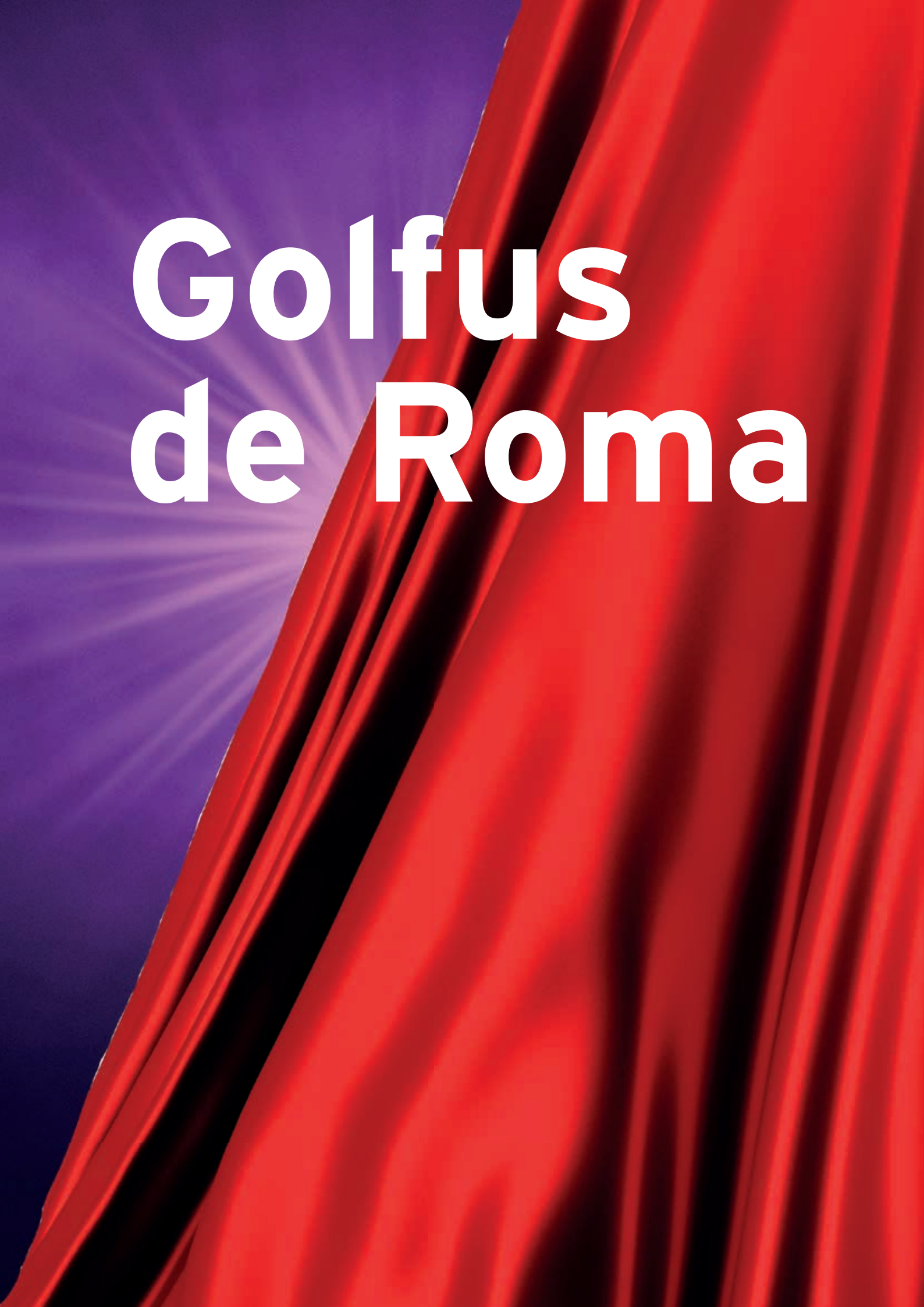
AUTORIA **HELENA TORNERO** | **ANDRÉS LIMA**

(A PARTIR DEL POEMA *LOST PARADISE* DE **JOHN MILTON**)

DIRECCIÓ **ANDRÉS LIMA**

INTÈRPRETS **REPARTIMENT EN CURS**

PRODUCCIÓ **TEATRE ROMEA**

Golfus de Roma

Arriba la gran comèdia de Stephen Sondheim

Sinopsi

Golfus de Roma és, sens dubte, la comèdia musical més divertida de tots els temps. Basant-se de manera molt lliure en les comèdies de Plauto, els seus autors creen el vehicle perfecte perquè les escenes més boges i les situacions més absurdes es mesclin amb grans cançons i números musicals. Pseudolus, un esclau irreverent, intenta aconseguir la seva llibertat ajudant a Eros, el fill del seu amo, a guanyar-se l'amor de Phília. Però hi ha un problema... o dos: Phília pertany a M. Lycus qui, al mateix moment, ha venut al general Miles Gloriosus. I cap d'ells està disposat a renunciar a ella. Guardonada amb 6 Premis Tony, incloent-hi el de Millor Musical, aquesta comèdia d'embolics és un dels títols més grans del gènere. Stephen Sondheim, l'aclamat compositor que enguany se celebra el seu 90è aniversari, és l'autor d'aquesta frenètica comèdia.

**Barcelona /
Madrid
2021**

Aquesta nit, comèdia

El teatre és molt poderós: pot arribar a generar moltes sensacions, emocions, preguntes i conflictes. I pot generar també quelcom molt valuós: felicitat. I aquest és l'objectiu que tenim amb aquest gran musical. Vivim temps molt complexos, vides intenses, moments difícils... així que millor riem. Amb aquest objectiu treballarem els propers mesos. Volem que aquesta boja farsa plena de meravellosos moments musicals converteixi el teatre amb una festa. Així ha estat des que es va estrenar a Broadway, on va estar tres anys ininterromputs en cartell. La seva versió cinematogràfica és un clàssic de la comèdia. Les seves reposicions amb Nathan Lane i Whoopi Goldberg com a protagonistes són mítiques. I recordem amb admiració la versió de Mario Gas amb Javier Gurruchaga, que es va estrenar l'any 1993.

Han passat els anys i necessitàvem una versió pel segle XXI. Tenia molt clar que volia que aquesta fos la meva primera comèdia... encruava els dits perquè arribés el moment adequat, i aquí està. Ara tenim tots els elements necessaris. Una comèdia brillant amb una partitura de luxe. Una gran estrella per liderar un repartiment excepcional. Un equip creatiu absolutament boix. I una producció ambiciosa i generosa. El nostre Golfus de Roma vol ser també un homenatge a les companyies de còmics que viatgen entre pobles i ciutats amb l'únic objectiu de fer feliç a la gent, provocant el riure rient-se de si mateixos. Així que, amb el vostre permís, aquí ens teniu. Disposats a tot.

Daniel Anglès

Fitxa artística

MÚSICA I LLETRES **STEPHEN SONDHEIM**
LIBRET **BURT SHEVELOVE** | **LARRY GELBART**
ADAPTACIÓ AL CASTELLÀ
DANIEL ANGLÉS | **MARC GÓMEZ**
ARRENGAMENTS MUSICALS **SERGI CUENCA**
DIRECCIÓ **DANIEL ANGLÉS**
CODIRECCIÓ **ROGER JULIÀ**
COREOGRAFIA **ÓSCAR REYES**
DIRECCIÓ MUSICAL **XAVIER MESTRES**
INTÈRPRETS: (REPARTIMENT EN CURS)
PRODUCCIÓ **FOCUS**

**confi-
ança**

Tot coneixent el valor de les paraules i de la síntesi no deixa de ser sorprenent que tot el que s'ha dit fins ara, totes les paraules, idees, programes, tota voluntat i esperança de futur, es pugui, arribat aquest moment, destil·lar-ho tot en una sola paraula: CONFIANÇA.

Perquè, al cap i a la fi, tot és qüestió de confiança, de fer-nos confiança.

I no parlo de confiança cega, ni de confiança incondicional, ni tampoc d'aquella altra que molt sovint es fa servir com a sinònim de familiaritat, d'aquella que es diu que de vegades "fa fàstic", no. Parlo de la que - i això ho hem de tenir molt clar-, és la base de totes: la confiança mútua. Jo confio en tu i tu confies en mi, sobre els fonaments de tot el que hem vist i tot el que hem viscut. Ens coneixem. Només mirant-nos l'un en l'altre ja sabem on anem i, sobretot, on ens portarem.

Des de tots els teatres de Focus hem fet ja "la prova del nou" d'aquesta confiança. I el resultat ha estat molt positiu. Les vendes del tiquet "confiança cega" que es va crear quasi al principi del temps de confinament, han anat en augment pràcticament exponencial des del primer dia. "És molt fort!" -com diuen avui els joves- però molts ciutadans han comprat entrades per anar al teatre algun dia, quan sigui, com sigui, pel que sigui, on sigui, fent una molt valenta, arriscada, admirable i generosa declaració d'intencions, perquè no es tracta només del compromís de la paraula sinó que hi ha també una despesa. I tots sabem que el compromís -i la confiança- són més fermes quan hi ha peles pel mig.

I encara, fent un pas més enllà, Focus ha creat també "l'abonament clau", que ofereix als espectadors la clau de la porta de tots els seus teatres perquè hi entrin i en surtin quan vulguin. En aquests moments hi ha repartides per tot Barcelona i arreu de Catalunya moltes claus amb ganes d'entrar al pany i tornar a obrir les portes d'aquell paradís del qual ens van expulsar un mal 12 de març.

I és en aquest sentit que diem que des dels teatres de Focus volem fer -estem fent- una decidida i ferma juguesca posant totes les nostres cartes en un sol valor: el desitjat retorn de la confiança, en un moment en què la mala confiança sembla que ho enfosqueix tot: mala confiança entre partits, entre faccions de partits, entre Governos, entre faccions de Governos.... Diuen que "ser malfiat és el seny dels pobres"; doncs bé, siguem per una vegada, "rics i arrauxats" encara que només sigui per l'esforç que hem de fer en aquesta nova etapa de retorn al teatre.

Si hem de començar de nou, fem-ho a partir de la confiança: la confiança que els teatres són llocs segurs i que les mesures de seguretat són les més adients; conscients que, tot mantenint la recomanada distància física sanitària, l'apropament entre persones és absolutament imprescindible per fer front a temps difícils.

I és per això que estem segurs que ens podem posar -confiats- els uns en mans dels altres, perquè tots, actors, autors, directors, productors, empresaris, tècnics, personal dels teatres, tots, conformem amb la suma de tots els espectadors, una sola, única i indivisible unitat familiar.

Josep Maria Pou
Director artístic Teatre Romea

ABONAMENT

CLAU

teatrecondal

teatreroimea

teatregoya

lavillarroel

Perquè el teatre és casa teva

Sabiem que aquesta temporada calia fer una cosa diferent i temptadora. Volem celebrar que torna el teatre, si és que mai se n'ha anat. És per això que per primer cop, amb l'ABONAMENT CLAU donem les claus dels nostres 4 teatres, perquè puguis anar a qualsevol dels nostres espectacles. Un abonament únic que permet als espectadors entrar a qualsevol dels teatres gestionats pel Grup Focus durant tota la temporada. Ofert en una gran varietat d'opcions que satisfan les necessitats de cada espectador:

Clau #4

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Entrada preferent (lliure de cues). Acreditació.
- Una entrada per espectacle, per a un màxim de quatre obres.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau #6

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Entrada preferent (lliure de cues). Acreditació.
- Una entrada per espectacle, per a un màxim de sis obres.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau #8

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Entrada preferent (lliure de cues). Acreditació.
- Dues entrades per espectacle, per a un màxim de quatre obres.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau #12

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Entrada preferent (lliure de cues). Acreditació.
- Dues entrades per espectacle, per a un màxim de sis obres.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.
- Invitació exclusiva a un assaig dels espectacles en exhibició. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau de Bronze

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Dues entrades per espectacle, per a un màxim de sis obres.
- Servei de reserves d'entrada per correu electrònic i/o telefònicament.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- 20% de descompte als bars dels nostres teatres.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau de Plata

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Dues entrades per espectacle, per a un màxim de sis obres.
- Tres entrades dobles per qualsevol espectacle.
- Servei de reserves d'entrada per correu electrònic i/o telefònicament.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- 20% de descompte als bars dels nostres teatres.
- Menció del seu nom a la llista de Mecenes de Plata situada al vestíbul del Teatre Romea. Presentació de la temporada per part del Director Artístic. Activitat de la Fundació. Fins a 2 entrades per acte.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.

Clau d'Or

- Entrada a qualsevol dels 4 Teatres de Focus.
- Dues entrades per espectacle, per a un màxim de sis obres.
- Sis entrades dobles per qualsevol espectacle.
- Servei de reserves d'entrada per correu electrònic i/o telefònicament.
- 25% de descompte en la compra de dues entrades addicionals per a qualsevol espectacle de la programació 2020-2021.
- 20% de descompte als bars dels nostres teatres.
- Menció del seu nom a la llista de Mecenes d'or situada al vestíbul del Teatre Romea. Presentació de la temporada per part del Director Artístic. Activitat de la Fundació. Fins a 2 entrades per acte.
- Entrada gratuïta a les activitats de la Fundació Romea per les Arts Escèniques: fins a dues invitacions per a cada esdeveniment. Informació a través del nostre butlletí electrònic.